

4 Кабмін збільшив виплати інвалідам до рівня прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність

7 Україна вперше проводить європейську піар-кампанію ще не знятого фільму

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 21 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№218 (5592)

ЦИТАТА ДНЯ

АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК:

«Проведення реформ — це робота зі збереження держави Україна. Це боротьба за нашу незалежність і за наше майбутнє».

Прем'єр-міністр про розрахунок на допомогу громадянського суспільства у запровадженні урядом перетворення

2

Рейтинги проти дефолту

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ. Міністерство фінансів схвалює рішення рейтингових агентств Fitch і Moody's щодо підвищення довгострокового суверенного кредитного рейтингу України з рівня «Обмежена можливість дефолту» до рівня CCC і з рівня Са до Саа3 відповідно. Це підвищення — позитивний результат проведення Україною реструктуризації зовнішнього боргу, яку було успішно завершено 12 листопада випуском нових облігацій.

Завдяки проведеній реструктуризації вдалося одразу знизити суму боргу на 3 мільярди доларів і відтермінувати виплату 8,5 мільярда доларів на період після 2018 року, повідомляє прес-служба Мінфіну. Ці рішення, ухвалені після аналогічного висновку рейтингового агентства S&P про підвищення кредитного рейтингу України, — важливий крок до повернення нашої країни на міжнародний ринок капіталу в середньостроковій перспективі, як передбачено програмою розширеного фінансування МВФ. Вони також полегшать доступ до міжнародних кредитних ресурсів для наших компаній і банків, давши змогу оптимізувати роботу на вітчизняному й міжнародному ринках.

ЦИФРА ДНЯ

60 млрд грн

видатків Держбюджету слід скоротити для проведення урядової податкової реформи в 2016 році. Насамперед за рахунок оптимізації логістики витрат

Ми втратили право на зневір'я

Так усе починалося: два роки тому студенти зібралися на Майдані Незалежності, щоб висловити свою незгоду з відмовою влади від курсу на євроінтеграцію

ПАТРІОТИЗМ. Відколи саме за віру в гідне майбутнє України загинула Небесна Сотня і гинуть найкращі українці на війні

У перші роки після депортації було знищено половину кримських татар

СПРАВЕДЛИВІСТЬ. Маємо домогтися, щоб міжнародна спільнота приєдналася до визнання примусового виселення кримчан геноцидом

Тетяна МОІСЕЄВА,
«Урядовий кур'єр»

Лише за кілька місяців 1944 року, коли НКВС депортував кримських татар, за офіцій-

ними радянськими даними, загинуло 16 тисяч цього нечисленного народу. Кримськотатарські дослідники зазначають, що протягом перших років після депортації було знищено 46% кримчан.

Днями Верховна Рада визнала такі дії геноцидом кримськотатарського народу.

Парламент підтримав і доповнення до постанови, в якому зазначається, що репресії гро-

мадян України за національним принципом, організація етнічних і політично вмотивованих переслідувань кримських татар, їхніх органів (Меджліс і Курултай) на тимчасово оку-

пованій території України державними органами Російської Федерації з першого дня тимчасової окупації — це свідома політика етноциду кримських татар.

5

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 20 листопада 2015 року

USD 2383.9146
за 100 доларів США

EUR 2547.6895
за 100 євро

RUB 3.6725
за 10 рублів

AU 258082.59

AG 3387.54

PT 201202.39

PD 129684.95
за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Втілювати реформи має українська влада. А ЄС може лише допомогти

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ. Україна та Європейський Союз здатні разом здолати глобальні політичні виклики

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Потужне громадянське суспільство — важливий і обов'язковий елемент демократичної держави, який здатен відчутно впливати на рішення і роботу влади. Для обміну досвідом роботи неурядових організацій на Сьомий щорічний форум громадянського суспільства країн «Східного партнерства» до Києва прибули громадські активісти з європейських держав. Відкрив форум Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк.

Заради спільної мети

Упровадження системних реформ в Україні не можливе без підтримки громадянського суспільства, оскільки реформи спрямовані на збереження держави. «Це боротьба за нашу незалежність і за наше майбутнє», — наголосив Арсеній Яценюк, звертаючись до присутніх. Він наголосив, що сьогодні українське громадянське суспільство надзвичайно потужне, а його роль визначальна для діяльності української влади. Позиція громадськості, за словами Арсенія Яценюка, стала мотивацією для українських політиків шукати необхідні політичні рішення і ухвалювати їх.

На думку Прем'єр-міністра, надзвичайно важливе збереження діалогу між громадянським суспільством і українським урядом. «Ми не по різні боки барикад, а навпаки, по один бік боротьби за наше спільне майбутнє», — вважає він. Прем'єр додав, що, хоча влада й активісти мають власну

Єврокомісар Йоганнес Ган вірить в успіх нашої країни

компетенцію і сфери відповідальності, їх об'єднує одна мета: зробити нашу країну сильнішою, провести складні реформи, потрібні для країни.

«Нам потрібна допомога громадянського суспільства в той час, коли уряд ухвалює складні рішення, і я звертаюся по цю допомогу», — звернувся Арсеній Яценюк до присутніх.

Прем'єр наголосив, що уряд готовий не просто слухати громадянське суспільство, а й діяти на його вимоги. Він нагадав, що, зокрема, саме у відповідь на запит громадськості було змінено членів комісії з обрання керівництва Національного антикорупційного агентства. Арсеній Яценюк подякував експертній спільноті за ло-

біювання антикорупційного пакета, ухвалення якого було невідмінною умовою ЄС для лібералізації візового режиму з Україною.

«Громадянське суспільство чітко виступило з вимогою: ухвалити ці закони. І це стало ще одним аргументом для представників влади, щоб затвердити його», — зазначив Прем'єр.

Сила — в єдності

На сьогодні перед Європою й Україною постали серйозні виклики, проте Арсеній Яценюк переконаний, що їх вдасться здолати спільно. «Щиро вірю в європейський проект, що Європа подолає виклики глобального тероризму, міграції, як вона подолала економічну нестабільність, склад-

Фото з Урядового порталу

ну ситуацію в Греції та виклики, спричинені попередніми терористичними атаками в Євросоюзі», — підкреслив глава уряду.

На думку Прем'єра, нині країни «Східного партнерства» опинилися втягнутими у конфлікти, більшість із яких спровоковано Росією. «Це країна, яка нападає на незалежні держави, створює заморожені конфлікти, яка не може змиритися з цінностями вільного світу», — вважає він. Глава уряду нагадав, що через анексію Криму Росією і спровокований нею конфлікт на Донбасі Україна втратила 20 відсотків економіки. «Нам усім зараз дуже складно, але тільки об'єднані, хто вірить, не опускає рук і не розчарується, — перемагають. Саме тому ми всі разом переможемо», — впевнено заявив Арсеній Яценюк.

Безвізовий режим — реальність

Прем'єр-міністр у межах форуму провів переговори з Єврокомісаром з питань політики сусідства Йоганнесом Ганом, який також узяв участь у його роботі. І хоч було заплановано спільну прес-конференцію обох політиків, до журналістів вийшов лише Йоганнес Ган. Він з усмішкою запевнив пресу, що відсутність українського Прем'єра пояснюється лише тим, що їхня зустріч вийшла за заплановані часові межі й не означає якихось непорозумінь між Києвом і Брюсселем.

Йоганнес Ган заявив, що головна мета політики сусідства ЄС на найближчі роки — мир і стабільність, оскільки країни-сусіди ЄС

потерпають від напливу біженців і переміщених осіб, а на їхній території тривають майже 50 збройних конфліктів.

На думку Єврокомісара, відносини між Україною та ЄС дуже глибокі, оскільки їх скріплено Угодою про асоціацію та Угодою про зону вільної торгівлі, яка має запрацювати з 1 січня наступного року. Йоганнес Ган не приховує, що реалізація цих документів стане серйозним викликом для української влади, проте вони відкривають для українського суспільства великі можливості.

«Завдяки зоні вільної торгівлі Україна отримає європейські технології і стандарти, а українські компанії матимуть доступ до європейського і світового ринків», — сказав Йоганнес Ган і наголосив, що уряд і Верховна Рада повинні сприяти втіленню Угоди про асоціацію в життя.

«Але ми не вирішуємо, скільки триватимуть ці перехідні процеси, ми можемо тільки допомагати. Темпи та швидкість залежать від української влади», — заявив Єврокомісар.

Щодо лібералізації візового режиму з ЄС, то Йоганнес Ган нагадав, що 15 грудня Єврокомісія має оприлюднити звіт про прогрес у виконанні відповідного плану дій Україною. На цьому етапі ЄК повинна або надати нові рекомендації Україні, або — якщо безвізовий діалог завершено — оголосити, що ПДВЛ виконано. «З того, що бачу за звітами моніторингових місій, можу з упевненістю сказати, що це, на щастя, буде останнім звітом», — запевнив Єврокомісар.

Італія підтримує безвізовий режим

МЕТА. На перших етапах Рим сприятиме Києву в посиленні безпеки, боротьбі з корупцією і розвитку економіки

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

У межах офіційного візиту до Італійської Республіки Президент Петро Порошенко провів зустріч із Президентом цієї країни Серджіо Маттарелло. Він високо оцінив послідовну підтримку Італією територіальної цілісності й суверенітету України і подякував їй за активну участь у роботі місії ОБСЄ в Україні. А Серджіо Маттарелла підтвердив незмінність позиції італійської сторони щодо необхідності продовження санкцій проти Росії до повного виконання нею мінських домовленостей. Він вважає важливою присутність України у Раді Безпеки ООН і заявив, що Італія не допустить, щоб внаслідок подій навколо Сирії українське питання втратило актуальність.

Петро Порошенко подякував за ратифікацію італійським парламентом Угоди про асоціацію України з ЄС. Про допомогу Іта-

лії у реалізації проєвропейської програми реформ України, імплементацію Угоди про асоціацію з ЄС та лібералізацію візового режиму ЄС для українських громадян ішлося також. Зокрема, Італія вважає можливим пересування українців без віз у межах Європейського Союзу.

Сторони планують обмінятися досвідом у питанні боротьби з корупцією (Італія в 2014 році провела реформу національного антикорупційного органу, створила ефективну судову систему й активно впроваджує конституційні зміни). Президенти домовилися, що українські нацгвардійці та італійські карабієри проведуть спільні тренування, а ще запланували посилення співпраці у сфері культури, освіти та науки.

Під час переговорів з головою Палати депутатів Італії Лаурою Болдріні Петро Порошенко говорив про поглиблення міжпарламентської співпраці. Як повідомляє прес-служба

Президента, італійський парламент у резолюції Палати депутатів рекомендував своєму уряду продовжити санкційну політику ЄС щодо РФ до повного виконання нею мінських домовленостей.

Потім сторони обговорили погіршення ситуації із захистом прав людини в Криму та висловилися за необхідність забезпечення негайного доступу представників міжнародних правозахисних інституцій на тимчасово окуповану територію півострова. Відбувся обмін думками щодо подальшого розвитку двосторонньої співпраці у межах таких інституцій, як ПАРС, ПА ОБСЄ та Міжпарламентський Союз. Лаура Болдріні підтримала надання Україні безвізового режиму.

У ході зустрічі з представниками італійських політологічних кіл Президент наголосив, що терористичний акт у Франції зруйнував мирне життя та створив небезпеку повторення трагедії в будь-якому місці.

«Вражений, як французи писали: «Ми не боїмося» і співали «Марсельєзу». Це шлях, яким має йти Франція, Європа. Ми разом в одній антитерористичній коаліції», — наголосив він, додавши, що українські громадяни борються з терористами і протистоять агресії Росії. — Українці платять величезну ціну за цю агресію та терористичні атаки, однак продовжують боротися за цінності та демократію, а європейський шлях став нашою національною ідеєю. Міцна й ефективна єдність може нас захистити від тероризму. Слабка єдність означає, що тероризм переможе».

На уточнювальне запитання, чи позначиться на Україні залучення Росії до боротьби з тероризмом у Сирії, Петро Порошенко відповідав категорично. Росія підтримує режим Башара Асада, тож для початку їй слід змінити тактику і спрямувати зусилля на боротьбу з ІДІЛ. «Координація дій у Сирії зовсім

не означає пом'якшення позиції з мінських угод. Росія повинна виконати угоди повністю. Інакше санкції буде продовжено або застосовуватимуть нові санкції за умови погіршення ситуації», — пояснив Президент.

Підсумки офіційного візиту Петро Порошенко підбив під час спілкування із представниками ЗМІ. Він зазначив, що Україна заручилася підтримкою Італії. Зокрема, країни домовилися співпрацювати в економічній та енергетичній галузях. Наприклад, компанія ENI має намір більше інвестувати в Україну. Триватиме співпраця і в сільськогосподарській галузі, включно із сільськогосподарським машинобудуванням та інвестиціями в технології, харчову промисловість.

Партнерами повинні стати Антикорупційне бюро України та Національне антикорупційне бюро України. «Також прозвучала підтримка Італії прагнень України щодо безвізового

режиму. Це дуже важливо напередодні ухвалення рішення експертною групою щодо надання оцінки дій України з виконання Плану дій з безвізового режиму. Сподіваюся, що до кінця грудня Європейська комісія ухвалить відповідне рішення, щоб у 2016 році українці нарешті отримали це право», — заявив Президент.

А до Києва глава держави повертався із Держави Ватикан. На площі Сандамазо перед Папським палацом президентську родину зустрічала почесна варта Швейцарської гвардії на чолі з командиром охоронців Папи Римського та почесні вельможі. Згодом Петро Порошенко мав аудієнцію у Папи Римського Франциска та зустріч із Державним секретарем Святого Престолу кардиналом П'єтро Пароліном.

Петро Порошенко запросив Папу Римського Франциска відвідати Україну, і понтифік прийняв запрошення.

Головна мета Майдану знову попереду

PRO ET CONTRA. За два роки не вдалося подолати корупцію й покарати винних у злочинах проти активістів

Тетяна МОІСЕСЬВА,
«Урядовий кур'єр»

Відчуття дежа вю — так прокоментувала під час «круглого столу» «Річниця Майдану: уроки революції і погляд у майбутнє» результати опитування експертів директор Фонду «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва Ірина Бекешкіна.

«Торік ми ставили експертам ті самі запитання. Їхні результати фактично збігаються. І в оцінці Майдану як явища в історії України, і щодо цілей, яких так і не було досягнуто», — сказала вона. І наголосила: торік більшість експертів вважала, що Майдан-3 неможливий. Нині думка змінилася. Це теж наслідок того, що дуже важливої для суспільства мети так і не вдалося досягти.

«Більшість опитаних вважає, що мети Євромайдану було досягнуто — він переміг як явище. Серед того, що вдалося: зміна режиму Януковича на демократичніший, досягнуто повернення до євроінтеграційних перспектив. Не вдалося розв'язати за два роки питання прозороти та всеосяжної боротьби з корупцією. Не покарано всіх винних у злочинах проти учасників Майдану та людей, котрі за попереднього режиму були задіяні зок-

рема в економічних злочинах», — розповіла аналітик фонду Марія Золкіна.

Крім того, більшість експертів назвала основним позитивом Майдану наслідки у сфері творення нової політичної нації українців, підвищення національної самосвідомості й громадянської активності в політичному житті та творенні Української держави. Серед негативу — початок війни проти України (хоч експерти погоджуються, що вона почалася раніше, ніж

— те, що принаймні потенційно знижуватиме ймовірність протестних збурень у суспільстві», — сказала аналітик.

До головних завоювань Майдану, на думку професора політології Олексія Гараня, належить повернення до конституційної реформи 2004 року. Політична система стала багатого збалансованою. Є коаліція, парламент і громадянське суспільство, є свобода слова. Всі ці канали впливу за часів Януковича було пе-

Треба або розв'язувати кардинальні проблеми, які стоять перед країною, — боротьба з корупцією та покарання винних, — або... Про інший варіант не хочеться навіть і думати.

планували), втрата контролю над Кримом і частиною Донбасу.

«Більшість експертів сходиться на думці, що третій Майдан можливий. Серед імовірних чинників — брак реформ, які б дали бодай якісь позитивні наслідки для життя, погіршення економічної ситуації та зубожіння населення. До цієї трійки також належить подальше процвітання корупції в українському суспільстві. Боротьба з нею та реформи

рекрито. Зміни повільні, але вони почалися.

Експерт наголошує: «Чи хтось іще місяць тому міг прогнозувати результати виборів у Криму Розі, чи в Павлограді, чи те, що в Миколаєві переможе кандидат від «Самопоміч»? Ці регіони завжди вважалися вогнищем Партії регіонів. Приєднуюся до всієї критики, але можливості, які відкрилися в системі (не тому, що влада хороша, а тому, що вона перебуває

під тиском громадськості), є, і їх треба використовувати».

Однак нині ситуація, на жаль, подібна до тієї, що склалася після Помаранчевого майдану. Тоді Україна була унікальною країною, каже Ірина Бекешкіна: належала до вільних (внаслідок тих подій перейшла в ранжуванні Freedom House із категорії напіввільних), а з іншого боку — до країн із дуже високим рівнем корупції. Такого не було ніде у світі. «Україна була таким собі політично нежиттєздатним кентавром. Чому? Коли люди можуть вільно читати, скільки хто вкрав і кого не посадили, стрімко падає довіра до влади. Те, що до влади прийшов Янукович, було наслідком нежиттєздатності цього кентавра».

На її думку, нині відбуваються ті самі процеси. Тому влада повинна терміново щось робити. «І це буде дуже болючо, бо зачіпатиме спонсорів партії, кумів, друзів, тобто своїх. А дуже хочеться боротися з корупцією серед чужих. Проте так не вийде», — впевнена директор фонду. Треба або розв'язувати кардинальні проблеми, які стоять перед країною — боротьба з корупцією та покарання винних, — або... Про інший варіант не хочеться навіть і думати.

ПРОШУ СЛОВА!

Ми втратили право на зневір'я

Людмила ЯНОВСЬКА
для «Урядового кур'єра»

Вдруге відзначаємо запроваджений у державі День Гідності та Свободи 21 листопада — саме тоді 2013-го студентів «викликали» на Майдан Незалежності попереднє керівництво держави цинічною відмовою від своєї ж обіцянки підписати угоду про Євроінтеграцію. Після Майдану 2004-го в Україні виросла молодь, для якої стали неприпустимими такі ігри влади з громадянами. А коли цей обман можновладці «ратифікували» через кілька днів жорстоким побиттям учасників мирного протесту, цього не стерпіло вже і покоління батьків та дідів юних захисників «демократичних цінностей, прав і свобод людини і громадянина, національних інтересів нашої держави та її європейського вибору» (за словами з указу Президента України про День Гідності та Свободи).

Двічі, з першою майже в десятиріччя, збирав головний Майдан держави мітингувальників з усієї країни. Усім, хто там був, не позбутися відчуттів, які їх єднали: світла в душах, щирості, гармонії доброзичливості, сили переконань і віри в омріяне майбутнє.

Євромайдан 2013–2014 років освячений кров'ю і загибеллю найкращих українців. Подвигами Небесної Сотні й ранами покалічених від куль та кийків. Чиїх? Це ще й досі не здатні з'ясувати ті, що зобов'язані це зробити, але невтомно називають безліч причин, які бучимто стоять їм на заваді. Якби так само тільки нарікали, але на реальні перешкоди, подвижники Євромайдану, режим Януковича укорінювався б дедалі глибше. Якби так само зважали на фронтові умови на передовій захисники цілісності нашої Вітчизни, з-поміж яких найперші добровольці саме з Євромайдану, що б лишилося від України і куди б іще курсували тепер гуманітарні конвої держави-агресорки?

Чому справжні патріоти і герої, родом з Майдану, — представники народу, але так не часто — влади? Хто в цьому винен? Руслана Лижичко, приміром, дуже точно передає позицію й думку багатьох українців: «Ті, хто прийшов до влади з Майдану, повернули у владу тих, хто стріляв у Майдан. Майдан — унікальне явище, Майдан — це генератор цінностей, справжнього українського духу і справжньої незалежності України, але Майдан потребує нашого щоденного захисту. Ми не забудемо Майдан! Ми не забудемо героїв! Ми покажемо владі, що наш дух нікуди не дівається. Якщо влада і надалі гратиметься у свої ігри і посилюватиме свій режим, знищуючи тих, хто реально захистив і врятував країну, то ця влада закінчить ще гірше, ніж Янукович».

Майдан невіддільний від мужності та відваги Руслани Лижичко. А чи хтось заперечить її слова або сказане днями народом Єгором Соболевим: «Жодної справи проти колишнього чи нинішнього високопосадовця не доведено до кінця. Немає жодного правоохоронного органу, готового це розслідувати»? Щоправда, нардеп Юрій Луценко дарує надію: «Януковича буде засуджено протягом наступного року». І додає, що Майдан — це ще й антикримінальна революція: «Десятки кримінальних справ уже в судах, а громадськість туди не ходить»...

Та я не сприймаю й героїства патріотів, здатних гуртом принижувати когось, кидати у сміттєві баки, брати за горло й душити, знущатися, навіть якщо цей хтось — найзапекліший негідник. Бо самосуд — ознака не правової держави, не цивілізованих відносин у суспільстві, не християнської моралі. І чим відрізняються знущання й приниження патріотів від таких самих вчинків негідників супроти них, чим іще проросте згодом така жорстокість у їхніх душах? Згадаймо на противагу аналогічний епізод із життя козака Гаврилюка...

Що дісталось нам у спадок від Майдану 2004-го і Євромайдану 2013–2014-х років? Ми стали українським народом. Таким народом не можна не пишатися. Його об'єднав істинними людськими цінностями і Майдан, і захист Батьківщини від підступного й підлого ворога. Нас згуртував великий біль: бо пливе і пливе кача, її крила стираються від утрат — чиїхось батьків, дітей, братів і сестер, а ще стільки розкидано їхніх тіл на полях боїв і на ті крила не потрапили...

Ми стали дуже багатими: на такі вчинки справжніх героїв — воїнів, волонтерів, медиків, які рятують людські життя на фронтах і в госпіталях, та невтомних чуйних українців з усіх куточків країни, які плетуть захисні сіті й діляться усім, що мають, зі своїми захисниками. І великий гріх забути навіть про одне із цих благородних діянь.

Нам ще треба збагнути і велику мудрість: що зробити, щоб ніхто нікого не кликав загарбувати українську землю, щоб не ставали ворогами громадяни однієї держави, щоб не руйнувалися міста і села і не вироджувалися людські душі.

Сьогодні в Україні День Гідності та Свободи. Ні одному з нас не легко здолати в собі і розчарування та зневіру. Але ми втратили право на це, відколи саме за віру в гідне майбутнє України загинула Небесна Сотня і гинуть найкращі українці на війні. Зустріньмося поглядом із тими, біля чиїх фото на Майдані й навколишніх вулицях горять свічки. І подумаймо про тих героїв, чиїх лиць ніколи й не побачимо. Що поряд з нашим розчаруванням — життя, з яким вони розсталися й заради нас.

Я і Революція

ПРОЕКТ. До другої річниці Майдану дві книжки про ті події одночасно презентували у Києві і Варшаві

Лариса КОНАРЕВА,
«Урядовий кур'єр»

Революція гідності, другу річницю початку якої сьогодні відзначають в Україні, — це тисячі історій її учасників з особистими емоціями, думками, переживаннями. У межах проекту «Майдан: усна історія» Українського інституту національної пам'яті вже записано понад 500 спогадів. Вибрані з них і становлять книжку «Майдан від першої особи. 45 історій Революції гідності», яку вчора презентували у Києві. Герої, які були безпосередніми учасниками подій на Майдані, розповідають про свою участь у Революції гідності.

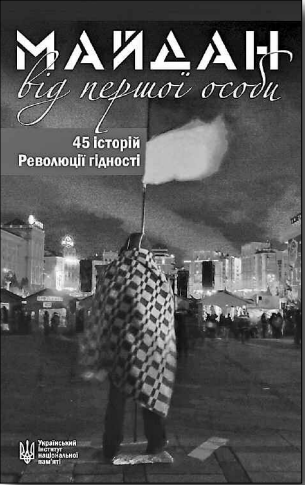
Серед них — студенти і підприємці, представники Самооборони Майдану і його духовна варта, автомайданівці, волонтери, журналісти, митці, правоохоронники, політики. Вечір-презентація «Я і Революція» відбувся у Media-

Hub. У ньому взяли участь актор та ведучий Майдану Євген Нищук, історик і громадський діяч Володимир В'ятрович, народний депутат Юрій Дерев'янка, юрист Дмитро Гузій, журналістка Наталія Соколенко, соліст гурту «ТаРута» Євген Романенко, художник Андрій Ермоленко, командир загону першої допомоги Національного комітету Червоного Хреста України Тарас Логінов, громадська активістка Олена Подобед-Франківська, студент Богдан Кучер, які також були учасниками тих подій. Вони згадали загиблих і поділилися власними історіями того буремного часу.

Деякі з цих спогадів увійшли до книжки «Вогонь Майдану. Щоденник революції. 21 листопада 2013 — 22 лютого 2014», яка побачила світ у Польщі. А вчора з нагоди другої річниці Революції гідності у Варшаві у кінотеатрі Puźjon її представили. Презентація відбу-

лася у межах польсько-українського заходу, організованого Фондацією осередку «Карта» та Посольством України в Республіці Польща. Захід пройшов як перформенс-читання фрагментів книжки польською та українською мовами. Це була спроба показати феномен української революції через колективний портрет опублікованих у книжці свідчень учасників Майдану. Режисером літературно-мистецької події був Войцех Пітала, художнім керівником — Мацей Войтишко.

Український інститут національної пам'яті у партнерстві з ГО «Фонд збереження історії Майдану» реалізує проект «Майдан: усна історія». Його започаткували, щоб зібрати відео- та аудіосвідчення активістів Майдану про події зими 2013—2014 років. Уже записано кілька сотень інтерв'ю людей із різних регіонів, різних вікових

категорій і професій, з численних регіонів України, які розповідають про ключові події Революції гідності. Зібрано півтори тисячі артефактів і пам'яток, включно із символом Євромайдану — «йолкою». До речі, майданівські артефакти й досі приймають у Музеї Івана Гончара. Все це стане основою майбутнього Музею Майдану.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про присвоєння імені Дмитра Майбороди літаку Ан-26 (бортовий номер 35) 456 гвардійської бригади транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України

З метою увічнення пам'яті Героя України підполковника Майбороди Дмитра Олександровича, урочовуючи його особливі заслуги перед Батьківщиною, мужність та героїзм, незламність духу в боротьбі за незалежну Українську державу та зважаючи на високий професіоналізм, зразкове виконання поставлених завдань особовим складом 456 гвардійської бригади транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України, **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Присвоїти літаку Ан-26 (бортовий номер 35) 456 гвардійської бригади транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України ім'я Дмитра Майбороди.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
18 листопада 2015 року
№647/2015

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про визнання геноциду кримськотатарського народу

Верховна Рада України, керуючись положеннями Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього, вшановуючи пам'ять жертв депортації кримськотатарського народу 1944 року,

висловлюючи підтримку кримськотатарському народові, засуджуючи політику тоталітарного режиму щодо утисків кримськотатарського народу, **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Визнати депортацію з Криму кримських татар у 1944 році геноцидом кримськотатарського народу.

2. Установити в Україні 18 травня Днем пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу.

3. Верховна Рада України заявляє, що системний тиск на кримськотатарський народ, репресії громадян України за національною ознакою, організація етнічно і політично вмотивованих переслідувань кримських татар, їхніх органів, таких як Меджлис кримськотатарського народу та Курултай кримськотатарського народу, на тимчасово окупованій території України з боку державних органів Російської Федерації, починаючи з дати початку тимчасової окупації, є свідомою політикою етноциду кримськотатарського народу.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ГРОЙСМАН

м. Київ
12 листопада 2015 року
№ 792-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 листопада 2015 р. № 897
Київ

Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здефінансування кредитів

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:** Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здефінансування кредитів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 300 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 40, ст. 1191), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 листопада 2015 р. № 897

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здефінансування кредитів

1. В абзаці першому пункту 6: у першому реченні слова «департаментів агропромислового розвитку» замінити словами «структурних підрозділів обласних адміністрацій, що забезпечують виконання функцій з питань агропромислового розвитку»;

у другому реченні слова «директори департаментів агропромислового розвитку обласних адміністрацій» замінити словами «керівники структурних підрозділів обласних адміністрацій, що забезпечують виконання функцій з питань агропромислового розвитку».

2. У другому реченні абзацу восьмого пункту 8 слова «працівник фінансового відділу департаментів агропромислового розвитку обласних адміністрацій» замінити словами «представник структурного підрозділу обласних адміністрацій, що забезпечує виконання функцій з питань агропромислового розвитку».

3. У пункті 9 слова «департаменту агропромислового розвитку Київської обласної адміністрації» замінити словами «структурного підрозділу Київської обласної адміністрації, що забезпечує виконання функцій з питань агропромислового розвитку».

4. У тексті Порядку слова «департаменти агропромислового розвитку обласних адміністрацій» в усіх відмінках замінити словами «структурні підрозділи обласних адміністрацій, що забезпечують виконання функцій з питань агропромислового розвитку» у відповідному відмінку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 листопада 2015 р. № 1140-р
Київ

Про встановлення ліміту легкових автомобілів, що обслуговують Національне антикорупційне бюро

Установити ліміт легкових автомобілів, що обслуговують Національне антикорупційне бюро, у загальній кількості дев'ять одиниць без урахування транспортних засобів спеціального призначення, у тому числі три одиниці — для обслуговування центрального управління та шість одиниць — для обслуговування територіальних управлінь.

Рекомендувати Національному антикорупційному бюро орендувати (наймати) легкові автомобілі в межах встановленого ліміту.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Хто заплатить соцвнески за покоївку?

ЕКСПЕРТНА ЗУСТРІЧ. Фахівці обговорили законопроект про легалізацію зайнятості домашніх працівників

Інна КОСЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

В Україні триває боротьба за детинізацію зайнятості. Проте одна категорія найманих працівників фактично випала із законодавчого поля, отже опинилася за межами пенсійного забезпечення, охорони праці тощо. Це домашні працівники, тобто люди, які за наймом надають побутові послуги у сім'ях приватних роботодавців, зазвичай до сити заможних громадян. За даними Держстату, таких працівників в Україні майже 162 тисячі осіб. Однак це лише приблизна цифра, адже хто порахує, скільки домашніх працівників насправді, якщо їхня зайнятість неформальна?

Трудові питання домашніх працівників та їхні відносини з роботодавцем, створення умов для виходу їх із неформального сектору та забезпечення соціального захисту потребують законодавчого урегулювання. Саме на це спрямовано законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо регулювання та легалізації зайнятості домашніх працівників», розроблений Міністерством соціалістики. Цей документ, який нині спрямовано на розгляд уряду, обговорювали під час експертної зустрічі, яка відбулася в четвер у Комунікативному центрі Кабінету Міністрів. Фахівці Мінсоцполітики, науковці, представники громадськості й працівники органів влади деяких обласних центрів були одноставні в тому, що це дуже важливий законопроект, і його потрібно ввести до нового Трудового кодексу. Однак він ще потребує обговорення і доопрацювання.

Заступник міністра соціальної політики Валерій Ярошенко зауважив, що використання праці домашніх працівників нерідко супроводжується порушенням їхніх прав: із ними не укладають трудових договорів, за них не сплачують внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, порушують право на відпочинок та їхні особисті права тощо. З огляду на незаці-

кавленість роботодавця, який наймає у свою сім'ю домашніх працівників, у сплаті соцвнесків та податків за них один із дієвих механізмів легалізації зайнятості цієї категорії — їхня добровільна участь у загальнообов'язковому соціальному та пенсійному страхуванні, зауважив Валерій Ярошенко.

Тож цей законопроект у Кодексі законів про працю України пропонує визначити особливості регулювання зайнятості домашніх працівників з урахуванням норм Конвенції МОП №189. Так, передбачене обов'язкове укладення трудового договору між роботодавцем та домашнім працівником, встановлено умови його припинення та випробувального терміну. Відповідно до цього документа, таку зайнятість дозволено особам, старшим 16 років. У трудовому договорі для домашнього працівника, старшого 18 років, може бути встановлено випробувальний строк тривалістю не більш як місяць. Про бажання припинення трудового

У деяких країнах сформовано практику надання роботодавцям субсидії від держави для виплати соціальних внесків на домашнього працівника.

договору сторони мають повідомити одна одну письмово не менш ніж за 14 днів. У разі проживання домашнього працівника в домашньому господарстві (сім'ї) йому слід забезпечувати повагу та недоторканність особистого життя. Період, який домашній працівник не може використати на власний розсуд і залишається у розпорядженні домашнього господарства на випадок, якщо він стане потрібним, включається до робочого часу.

Також цей проект пропонує внести зміни до Закону «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», щоб надати змогу домашнім працівникам добровільно сплатити внески на соціальне та пенсійне страхування.

Фото Володимира ЗАЙКИ

Робота у приватних осіб з догляду за дітьми також повинна бути офіційно оформленою

Науковці розповіли про закордонний досвід урегулювання відносин найманого домашнього працівника та його роботодавця. Також під час обговорення законопроекту фахівці звернули увагу на моменти, які ще варто обговорити. Зокрема, завідувач сектору соціальних ризиків у сфері зайнятості населення відділу досліджень

тання потрібно вивчити дуже ретельно, щоб не сталося так, що жоден із найманих працівників за державною реєстрацією ніколи не з'явиться.

Серед питань, які, на думку фахівців, варто ще обговорити, — як і хто має сплачувати внески до соціальних фондів. Так, жителька Чернігова розповіла, що її сестра нині неформально працює нянечкою, отримує по 400 гривень за тиждень. Щоб вона сама могла сплачувати внески до соціальних фондів, роботодавець має їй істотно збільшити зарплату. Чи кожен із таких роботодавців погодиться на це? А якщо йдеться про не дуже заможну людину? Приміром, мо-лода мама виходить із декретної відпустки і якщо не може влаштувати дитину в дитсадок, наймає нянечку для дитини, і в неї немає грошей ще й на сплату соціальних внесків за нянечку. Тут може прислужитися закордонний досвід. Як розповіла завідувач відділу проблем заробітної плати НДІ праці і зайнятості населення Олена Скрипник, у деяких країнах сформовано практику надання таким роботодавцям субсидії від держави для покриття витрат на соціальні внески для домашнього працівника.

«Питання викликає велику суспільну зацікавленість, — підсумував Валерій Ярошенко. — Допрацюємо законопроект і продовжимо цю розмову».

Обмеження пенсій інвалідам скасовано

Любов ДМИТРЕНКО
для «Урядового кур'єра»

СОЦЗАХИСТ. Відтепер пенсійні виплати і державні соціальні допомоги понад 620 тисячам інвалідів III групи загального захворювання, інвалідів з дитинства та дітей-інвалідів, на яких батьки не отримують надбавку за догляд, збільшено до рівня прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність. Таке рішення ухвалив Кабінет

Міністрів на засіданні 18 листопада. Внесено зміни до постанови від 26 березня 2008 року № 265 «Деякі питання пенсійного забезпечення громадян».

Міністр соціальної політики Павло Розенко пояснив, що попередній склад уряду встановив обмеження розміру виплати для цих категорій громадян — не більш ніж 949 гривень. А отже підвищення мінімальних соціальних стандартів у вересні цього року на

розміри виплат цим людям ніяк не вплинули.

«Ми виправили цю помилку, зняли обмеження і чітко зафіксували, що виплати має бути встановлено в розмірі прожиткового мінімуму. Тобто надалі пенсія для цих категорій зростатиме автоматично зі збільшенням прожиткового мінімуму», — цитує слова міністра прес-служба Мінсоцполітики.

Як відомо, статтею 46 Конституції гарантовано, що пенсії, інші види соціальних ви-

плат та допомоги, які є основним джерелом існування для людей, мають забезпечувати рівень життя не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

Зважаючи на підвищення розмірів прожиткових мінімумів для основних соціальних і демографічних груп населення з 1 вересня 2015 року, розмір прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, становить 1074 гривні.

СУСПІЛЬСТВО

Співкоординатор громадської спілки «Координаційна рада організацій вимушених переселенців з Криму» Андрій Щекун:

«Питання Криму повинні звучати постійно — аж поки ми його не повернемо»

Нинішній Крим, знесилений російською окупацією, ось уже два місяці поспіль переживає ще й торговельно-економічну блокаду. Найбільш нагальне питання, яке хвилює тамтешніх людей, — чи будуть вони зі світом, адже глава Меджлісу кримських татар Рефат Чубаров наполягає на тому, що потрібна ще й енергетична блокада півострова. Російська Федерація всілякими правдами й неправдами завозить на півострів свої продукти, домовляючись про постачання з іншими країнами. А звичайні кримчани, втомлені проблемами, просто намагаються вижити серед того жаху, який припав на їхню долю. Про те, як саме люди сприймають Крим сьогоднішній, що там нині відбувається і які очікування жителів півострова, «УК» розповідає співкоординатор громадської спілки «Координаційна рада організацій вимушених переселенців з Криму» Андрій ЩЕКУН.

УК Андрію, ви ж підтримуєте стосунки з тими кримчанами, які виїхали на материк, як їм нині живеться? З якими проблемами стикаються?

— Усім по-різному, але можу сказати, що дуже непросто. Головне, чого вдалося домогтися активній кримській спільноті, якщо йдеться про допомогу внутрішньо переміщеним особам, — це ухвалення торік закону про забезпечення їхніх прав і свобод. Не тільки тих, хто виїхав з Криму, а й з Донбасу також. Цьому передувала справді титанічна робота наших активістів-кримчан. Довкола цього законопроекту, який, до речі, розробляли за участі міжнародної спільноти, було чимало перипетій, його навіть намагалися замінити іншим. Але зрештою ми вдячні главі держави, що він нас почув — заветував той документ, який намагалися протягти через парламент першим. На виході отримали добрий закон. Щоправда, він по-

ки що не функціонує (сподіваємося, що тимчасово). Я поясню, чому так сталося. Це дуже важливо. Річ у тім, що ми там закладали механізм, за яким треба було в тримісячний термін розробити комплексну цільову програму, яка дала б змогу вимушеним переселенцям не почуватися падчерками у власній державі. Ми розуміємо, що за нинішньої ситуації це дуже складно, проте не втрачаємо надії, що гроші на потреби кримчан таки дійдуть.

УК Йдеться передусім про об'єднання життів, тобто розв'язання житлової проблеми внутрішньо переміщених осіб?

— Звісно. І створити таку цільову програму, а її реалізувати без інвесторів не вдасться, доручили Міністерству соціальної політики. Хоча з дня ухвалення закону минув понад рік, у міністерстві кажуть, що цей документ і досі обговорюють: мовляв, усе дуже складно. Є проблеми і з освітою внутрішньо переміщених осіб. Багато гострих моментів можна було б зняти, якби запровадили дистанційну освіту, та поки що з цим проблеми. Хоч дистанційне навчання — це європейська практика, яка дуже добре зарекомендувала себе у світі, а ми рік перемовини ведемо. А треба лише закласти в бюджеті кошти на розроблення цього інформаційного ресурсу, який би дав людям змогу дистанційно складати іспити. Повірте, всі, хто з окупованої території, чекають на вирішення цього питання.

Насправді саме ми, вже коли виїхали з окупованого Криму, почали для наших дітей запроваджувати дистанційне навчання з вивчення української мови й літератури. Адже коли півострів окупували, то найперше, що почали знищувати, — все українське. І ми дуже раді за кримських татар — їхні 14 шкіл зберегти вдалося. А ось 7 шкіл з українською мовою викладання, які

мав Крим, загарбницькій владі відразу стали кісткою в горлі, від якої конче треба позбутися (що вони й зробили). Тож усі українські школи там знищено. Там ні бути відвертим українцем дуже небезпечно. І коли хлопці виходять у вишитих сорочках, наприклад, на День вишиванки, їх відразу забирають у СІЗО. Саме так було й у травні цього року. Коли виходять на День незалежності з Українським прапором, їх по 3—4 години тримають у ФСБ. Таких людей, а також колективи (приміром, театральні), які там залишилися, потрібно всіляко підтримувати. Їм необхідно мати змогу подихати українським повітрям. Задля цього можна організувати культурні фестивалі, екскурсії, взяти на себе фінансові витрати — й запросити їх сюди.

Повірте, коли постане питання про справжнє повернення Криму, саме на цих людей держава зможе опертися. Там багато вихідців з України. Особливо північ Криму, Роздолинський район, Красноперекіпський, Чорноморський. Там села на 50—60% — це українці, які переселилися в Крим у середині 1980-х. Приміром, Красноперекіпськ — це місто, яке 1991 року першим здійняло прапор України. Тобто там є дух, є потужність.

УК Андрію, ви також опікуєтесь пошуком тих кримських активістів, які свого часу зникли. — Ця робота — на плечах наших правозахисників, «Кримської польової місії». Ми більше переймаємося тим, щоб проблемі не замовчували, щоб про цих людей знали не тільки в Україні, але й у світі, проводимо акції на їхню підтримку, щоб їхні проблеми в інформаційному полі не замовчували. Саме задля цього у нас уже створено дві спеціалізовані правові телепрограми: «Право на освіту» і «Право на свободу та життя». Найближчим

ДОСЬЄ «УК»

Андрій ЩЕКУН. Народився 1973 року на Львівщині. Закінчив Сімферопольський держуніверситет. Працював учителем української мови й літератури в Бахчисарай, редагував кримську газету «Думка», був директором Українського центру інформації та видавничої справи «Таврія». З 28 жовтня цього року — гендиректор Національного газетно-журнального видавництва.

У 2013—14 роках — координатор громадського руху «Євромайдан — Крим». У березні 2014-го у Сімферополі проросійські сепаратисти захопили його в полон, де він зазнав катувань. Через 11 днів Андрія Щекун разом із шістьома чоловіками обміняли біля села Чонгар на Херсонщині. Нині він проживає в міжнародному суді з прав людини.

часом вони вийдуть на обласних телеканалах у різних куточках України. Ми також хочемо, щоб їх побачили за кордоном, тому заздалегідь готуємо субтитри англійською.

До речі, остання акція була під посольством РФ щодо зникнення трьох наших активістів, Тимура Шаймарданова, Сейрана Зінедінова і Леоніда Коржа. Ми їх шукаємо з травня минулого року, але й досі не знаємо, де ці хлопці.

УК А є точні дані, скільки пропало людей?

— На жаль, немає. Правозахисники кажуть, що це може бути від 7 до 20 чоловік. Причому там є кілька категорій: ті, хто безвісти пропав; хто викрадений, але його подальша доля (відпустять чи ні) невідома. І є категорія несправедливо засуджених, скажімо, люди з так званої групи Сенцова: той же Кальченко, Афанасьєв, інші хлопці. Знайшли нарешті Олександра Костенка — нашого активіста, який був на Майдані в Києві. З'ясувалося, що його вже засудили й дали термін 4 роки і 2 місяці. А ще є речі, яких ми просто не знаємо. Скажімо, у Костенка зник батько, і ніхто не уявляє, де він дівся.

УК Ситуація з Кримом складна: щось робиться, щось потрібно робити. Якими мусять бути кроки держави, щоб розпочалося реальне повернення Криму Україні?

— Насправді дуже все просто. Є досвід наших дідів-прадідів, коли вони, опинившись у вигнанні, відновили там діяльність всіх без винятку державних органів влади. У нас цей процес теж розпочався: на Одещині запрацювало Головне управління МВС Криму, а в Києві — прокуратура АР Крим. Але потрібне і управління СБУ, й інші структури. Тобто перше, що треба зробити, — відновити всі державні структури, які були на території Криму. Єдина умова: вони повинні бути мобільними, а не громіздкими. Але вони мають бути! Якщо в нас є ВР АРК — вона має функціонувати на материку в екзилі. Як, скажімо, дорадчий орган Верховної Ради України. Якщо в нас є Рада міністрів АРК — вона мусить тут функціонувати. Не треба там купити народу — одного-двох десятків людей досить, але щоб вони діяли. Тобто вимушеним переселенцям з Криму, які, як і більшість тих, хто нині залишається на окупованій території, потрібен представник в уряді України, який би реально відстоював інтереси цих людей. Причому не тільки кримських татар, а й представників інших національностей, бо Крим — це не лише кримські татари. Там проживають і українці, і росіяни, й інші національності. І питання Криму повинні звучати постійно — аж поки ми його не повернемо.

Лариса УСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

У перші роки після депортації було знищено половину кримських татар

(Закінчення.)

Початок на стор. 1)

Тож якщо багато кому з-поміж тих, хто чинив геноцид проти кримських татар 1944 року, тепер доведеться звітувати перед історією, то ті, що реалізують злочин етноциду нині, відповідатимуть у цьому житті, наголосив голова Меджлісу, народний депутат Рефат Чубаров.

«Ми ухвалили цей закон, щоб відновити справедливість не лише перед кримськими татарами, а й перед нами, українцями. Маємо зробити все, щоб міжнародне співтовариство приєдналося до визнання депортації кримських татар 1944 року геноцидом», — сказав журналістам ав-

тор законопроекту народний депутат Микола Княжицький. Курултай ухвалив таке рішення ще 2005 року, і Меджліс уже не раз звертався до парламенту з пропозицією визнати депортацію геноцидом. «Те, що ми стільки часу не наважувалися це зробити і закривали на це очі, — велика помилка України і всього світу», — наголосив він.

«Це настільки позитивний крок для українського суспільства, що, на мою думку, тільки згодом прийде усвідомлення його важливості. Ми не лише віддаємо моральний борг перед минулими поколіннями. Дуже важливо, що ми справді об'єднуємося в розумінні своєї історії і визна-

чаємо своє майбутнє в європейській сім'ї народів», — сказав Рефат-ага. За його словами, рішення ВР суголосне міжнародній позиції, зокрема Вільнюській декларації ОБСЄ, яка повністю зрівняла ролі Радянського Союзу і нацистської Німеччини в розв'язуванні Другої світової війни (у документі також наголошується, що радянський режим звинувачено в геноциді, у військових злочинах і в злочинах проти людства. — Т. М.).

За голосуванням пильно стежили активісти в Кримі. «Я сам такого не очікував. Ці питання мали поставити на голосування зранку, проте воно відбулося пізніше. В сесійному залі по-

чав отримувати повідомлення з Криму «Чому не голосуєте?» — розповів Рефат Чубаров. — З'ясувалося, люди на окупованому півострові стежили за засіданням парламенту онлайн. І цим голосуванням ми дали відчутну порцію впевненості для них».

Міжнародні спостерігачі, до речі, б'ють на сполох щодо зміни демографічної ситуації в Кримі: окупаційна влада стимулює заселення півострова людьми з РФ, переважно чиновниками й силовиками. Інша тенденція — не пускати на батьківщину тих кримців, котрі ще лишилися в місцях вигнання. «Коли зайшли окупанти, в Кримі було кілька тисяч кримських та-

тар, які, переїхавши на півострів, ще не встигли змінити правовий статус, тобто лишалися, наприклад, громадянами Узбекистану тощо. Окупанти цих людей сприйняли як іноземців і щодо кожного з них порушили питання про від'їзд через 90 днів», — розповів Рефат Чубаров. Рішення призупинили через гучний резонанс. Нині окупаційна влада розглядає інший варіант, як ускладнити повернення кримських татар: особам, які належать до депортованих, пропонують надавати змогу поза квотою протягом 5 років мати право постійного проживання в Кримі, а відтак оформлювати їм громадянство РФ.

КУЛЬТУРА

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Понад три століття рід князів Вишневецьких творив історію України. Як, зрештою, і Європи. Дмитро Вишневецький ще добре відомий під іменем Байди. З ним пов'язана доба виникнення Запорозької Січі. Михайло-Серватій, якому судилося стати останнім із Вишневецьких, був одним з провідних діячів просвітництва в Україні. Він започаткував у резиденції книгозбірню, яку вважали однією з найбільших приватних бібліотек Європи XVIII ст. Звісно, кожен із представників цієї елітної родини залишив у національній історії особливий слід: хтось — світлий, а хтось, навпаки, став, кажучи словами гетьмана Богдана Хмельницького, лютим ворогом козаччини.

Однак всі вони вийшли-вилетіли у світі з одного гнізда, яке звали у селищі Вишнівець, що на Тернопільщині. Від назви цього населеного пункту отримали і прізвище. А ще залишили нащадкам палац.

Нині ця пам'ятка архітектури та історії перебуває у віданні Національного заповідника «Замки Тернопілля». Недавно в палаці відкрили нову залу, а разом з нею — й експозицію старовинних меблів і портретів.

Науковий співробітник заповідника Любов Шиян зазначає, що відновлення палацових інтер'єрів дасть змогу не лише розкрити цілісний характер пам'ятки, а й надати їй меморіальних

У палаці залишили історію родини

СПАДЩИНА. Наступний рік на Тернопіллі обласна рада проголосила Роком Дмитра Вишневецького

рис, пов'язаних із визначними особистостями та важливими подіями національної історії. Меблі, звісно, теж додають художності в оздобленні приміщення, а з погляду історії слугують ще й наочністю побутових традицій, технічних можливостей певної епохи.

Щоправда, старовинні меблі, які виставили у палаці, не належали Вишневецьким, вони — з фондів інших музеїв. А переважну частину колекції живопису палацу становили портрети рідних і представників споріднених родів, відомих тогочасних польських та європейських політиків. У новій залі виставили копії портретів короля Речі Посполитої Михайла Вишневецького, великого коронного гетьмана Димитрія-Єжи Вишневецького та останнього з династії — Михайла-Серватія Вишневецького,

канцлера Великого князівства Литовського.

Виставка у Вишнівці дає змогу туристам доторкнутися до кількох століть, скласти певне враження не лише

про історичні постаті, а й їхній побут. Нещодавно Любові Шиян вдалося знайти у фондах Національної бібліотеки України ім. В. Вернадського інвентар палацу, да-

тований 1761 роком. Це опис речей, які були в кожній залі. У приписі зазначено, звідки привезли мебелі та килимові вироби, тканини.

На основі цього Любов Миколаївна припускає, що такі предмети майстри виготовляли безпосередньо у приміщеннях при палаці. Зате достеменно відомо, що, крім турецьких і перських, у палаці розстеляли й вовняні килими, які ткали у селі Дзвиняча неподалік Вишнівця.

Посуд, столове начиння, інші предмети також не можуть не зацікавити. Скажімо, срібні речі в той час почали витісняти кришталі та порцеляну. Повідомляється й про ложки та виделки з бурштину.

Після ознайомлення з інвентарем Любов Шиян дійшла висновку, що палац Вишневецьких виконував не лише господарську, адміністративну, соціальну функції, а й поширював нові естетичні смаки, європейські тенденції в мистецтві та культурі.

Науковий співробітник Національного заповідника «Замки Тернопілля» Любов Шиян відчиняє старовинну шафу-кабінет

«Мій білий вірш міняється на лиці»

ЗНАКОВО. Культову збірку поезій воїна і поета Бориса Гуменюка видали кримськотатарською мовою

Світлана БОЖКО
для «Урядового кур'єра»

У Києві відбулася презентація книжки члена Національної спілки письменників, заступника командира добровольчого батальйону ОУН у 2014 році, голови Української військової організації Бориса Гуменюка «Вірші з війни», виданої у перекладі кримськотатарською мовою. Нагадаю, цю збірку Держкомтелерадіо висунув на здобуття Національної премії імені Тараса Шевченка.

Перший заступник голови Держкомтелерадіо Богдан Червак вважає закономірним, що вперше цю книжку перекладено саме кримськотатарською. «До війни ми із кримськими татарами були сусідами і відносини будували як із сусідами, — зазначив він. — Під час війни, коли на нашу землю прийшов московський окупант і насамперед заграв Крим, зрозуміли, що ми тепер не сусіди, а кровні брати і сестри».

Книжка побачила світ у видавництві «Ярославів

Вал». Її наклад — 500 примірників, 400 із яких найближчим часом автор має намір передати у Крим.

Видання «Віршів з війни» кримськотатарською радник міністра інформаційної політики України з питань Криму Еміне Джеппар назвала символом солідарності з її народом. «Окупаційна влада Криму почала широку інформаційну кампанію з дискредитації України — що Україна забула про кримських татар. Але Україна — не лише політики, чиновники. Україна — це люди, зокрема такі, як Борис Гуменюк. І його робота — це один доказ того, що Україна не забула про Крим, що люди за свою батьківщину борються. Те, що ця книжка з'явиться в Криму, — велика підтримка», — зазначила Еміне Джеппар.

Переклала «Вірші з війни» поетеса із псевдонімом Maye Safet. Їм'я її не розголошують, оскільки вона живе у Криму і може зазнати переслідувань. Спілкування автора і перекладача відбувалося за

допомогою Фейсбуку. Знавці кримськотатарської мови стверджують, що переклад досконалий, у ньому збережено дух і ритм верлібрового вірша Бориса Гуменюка.

«Вірші з війни» Борис Гуменюк писав у планшеті на передовій, куди пішов добровольцем. Коли з'являвся інтернет, розміщував їх на своїй сторінці у Фейсбуці. На той час він був єдиним із письменників, хто брав участь у бойових діях.

Реакція читачів на вірші приголомшувала. Друзі-літератори зібрали тексти і зробили ще влітку 2014-го першу невеличку книжечку. Відтоді книжка витримала кілька перевидань, які миттєво розкуповують.

Про письменника Бориса Гуменюка кажуть, що він «переїхав танком усю українську літературу». Його «Вірші з війни» — це квінтесенція думок, почуттів і емоцій щодо війни на сході, перша літературна спроба досягнути цю сторінку новітньої історії України. Його поезія страшна і сильна,

правдива і часом безжальна, без брехливих метафор та фальшивого пафосу. Ці вірші справжні, як і сам автор — воїн і поет: «Поступово мій білий вірш міняється на лиці Рядки беруться чорним від люти Від образи наливаються кров'ю Вірш стає мокрим і солоним Як кінці хустки згорьованої матері».

Саме у Фейсбуці вперше прочитала вірші Бориса Гуменюка ініціатор перекладу засновник і директор СМАРТ Бізнес Академії Ельвіра Булат. Уже в Києві, куди Ельвіра була змушена переїхати з окупованого Криму, вона мала змогу прочитати всю книжку Бориса Гуменюка. «Я вирішила, що потрібно перекласти ці вірші кримськотатарською мовою. Основна ідея: донести біль, який є у книжці, до кримських татар, тому що в нас спільна доля з українцями і спільний ворог. Треба, щоб два народи більше любили один одного і розуміли, що вони справді брати», — наголосила Ельвіра Булат.

У Києві прозвучать усі флейтові сонати Баха

Олександра ТИМОЩУК
для «Урядового кур'єра»

КЛАСИКА. Уперше в Україні їх виконають корифеї музичного мистецтва: володар титулу «Золота флейта України» соліст Національної філармонії Юрій Шутко та найвідоміший український піаніст Юрій Кот. Свій концерт митці присвятили 330-річчю з дня народження великого композитора. А перед його початком демонструватимуть копію власноруч написаних Й. С. Бахом нот цих творів.

Творча спадщина Й. С. Баха — ораторії, меси, духовні, світські кантати, оркестрові та інструментальні твори — вражає широтою й багатогранністю. Вершина його камерної музики — флейтові сонати, які композитор написав у розквіті творчості. Вони різноманітні за формою та характером музичних образів. У цих творах Й. С. Бах не лише підтримав попередню еволюцію флейти, а й значною мірою визначив її подальший шлях — форму, технічні можливості та звучання.

— На сьогодні це найскладніший флейтовий репертуар, який вимагає від музиканта філософського осмислення та філігранної техніки виконання, — зазначає флейтист Юрій Шутко. — Тому окремі з цих сонат — обов'язкові твори на всіх престижних конкурсах флейтистів. За їхнім виконанням одразу можна визначити рівень майстерності та зрілості виконавця. Оскільки витонченість бахівських мелодій, особливо у ліричних частинах сонат, точність фразування, передача настроїв та барв звучання — індикатор смаку та почуттям стилі флейтиста. До цього можна лише додати: вже понад тридцять років граю музику Й. С. Баха і тільки зараз, перегравши весь флейтовий репертуар, наважився виконати флейтовий цикл із шести сонат.

Піаніст Юрій Кот вражений красою та витонченістю музики фортепіанної партії флейтових сонат.

— Щоразу, виконуючи їх, відкриваю для себе щось нове, адже мелодика Баха настільки багатогранна, що її неможливо до кінця осягнути. Вона потребує від виконавця надзвичайної концентрації уваги, — зауважує він. — Нідє більше не зустрічав у творах Баха таких несказанно-прекрасних мелодій повільних частин. Вони неймовірно чуттєві та світлі.

Багата палітра нюансів, чистий прозорий звук, яким славиться звучання золотої флейти Юрія Шутка, здатні тонко і вишукано передати всю красу звучання бахівської мелодики й зачарувати найвибагливішого слухача. На сьогодні це єдиний музикант в Україні, який, граючи на унікальній золотій флейті, удостоєний честі бути обличчям її виробника — японської фірми, що спеціалізується на виготовленні концертних інструментів для славновісних флейтистів. Його концерти — справжня подія у музичному житті країни.

Концерт відбудеться в Національній філармонії 22 листопада.

ЕКРАН

«Люксембург» Слабошпицького чекають у Каннах

СВІТОВІ СТАНДАРТИ. Україна вперше проводить піар-кампанію ще не створеного фільму

Георгій-Григорій ПИЛИПЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Коли потрапляєш до Чорнобильської зони, дізнаєшся, що за площею вона відповідає Люксембургу. «Це вільна територія, — розмірковує Мирослав Слабошпицький, — зі своїм світом, і я — його частина». Майбутні герої режисера працюватимуть в атмосфері співтовариства та в умовах ядерної зими, яка склалася в зоні відчуження. Фільм «Люксембург» він планує завершити до 30-х роковин Чорнобиля, а зняти в жанрі неонуар.

Про це журналісти дізналися на прес-конференції — нарешті черга піар-кампанії ще не відзнятого фільму дійшла до України. На зустріч до них прийшли причетні до кінопроєкту посол Королівства Норвегії Йон Ельведаль Фредріксен та радник з питань культури Посольства Франції, директор Французького інституту в Україні Паскаль Слівінські, який вважає Слабо-

шпицького «винятковим режисером», а також продюсери фільму Валентин Васянович (Україна) і Анна Качко (Німеччина).

Створення фільму підтримало Державне агентство з питань кіно, надавши 10 мільйонів гривень. Голова відомства Пилип

ленко, — але він знімає в Україні. Це щодо його космополітизму і патріотизму».

За рік роботи над проєктом сценарій картини отримав визнання на Берлінале — Роттердамському та Одеському кінофестивалях. На кіноринку Канн

Права на прокат майбутнього «Люксембургу» вже придбали Чехія і Словаччина, тривають перемовини зі США, Францією та Японією.

Ілленко назвав Слабошпицького «культурним дипломатом» і вважає, що сам відбувся як чиновник, бо йому вдалося запустити новий фільм режисера «Плем'я». Фільм отримав майже стільки нагород, скільки є в славновісних «Тіней забутих предків». «Плем'я» стало одним із трьох комерційно успішних українських фільмів минулого року. «Слабошпицький легко знайшов би кошти на фільм у будь-якій кінематографічній країні, — сказав пан Іл-

права на прокат майбутнього «Люксембургу» вже придбали Чехія та Словаччина, тривають перемовини зі США, Францією та Японією. На кінофестивалі «Сандерс-2015», де сценарій фільму представляв Європу, він здобув дві вагомні нагороди. Зазначу, саме там (також 2015-го) призом удостоєно фільм за участі українського мултимедійника Федора Александровича «Російський дятел», де доказово доводиться шокуюча версія щодо організації Чор-

нобильської катастрофи радянським високопосадовцем. Слабошпицькому сподобалася ця картина, яка стала номінантом на «Оскар». Але у своєму художньому фільмі він не розглядає причини трагедії, а зосереджується на сьогоденні людей у зоні. Про сюжет та інші подробиці кінострічки автор розповідати відмовився.

Для Мирослава Чорнобиль — особиста тема, адже він там працював. Вже 2012-го він міг запустити фільм, але не отримав підтримки кіностудії імені Довженка. Всі зйомки відбуватимуться в Україні і з нашими акторами, з якими ще тривають перемовини, а монтуватимуть фільм у Німеччині. Міжнародну прем'єру планують у прихильних до режисера Каннах. Як там позиціонуватиметься фільм? Пані Качко по скайпу відповіла, що останнім часом на кінофестивалях перестали писати, яка держава представляє ту чи ту картину, адже фільми почасті — це результат спільної праці кількох країн.

«Чорного Козака» знімали сім років

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

КІНО. Аматорська народна кіностудія «Мальва», яку понад 20 років тому організував у селі Легедзине, що на Черкащині, директор державного історико-культурного заповідника «Трипільська культура» Владислав Чабанюк, завершує роботу над повнометражним художнім фільмом «Казка про Чорного Козака» за твором Сашка Лірника. Робота триває сьомий рік. Завершено монтаж стрічки. Попереду її озвучення — етап не менш важливий, ніж весь багатостраждальний період зйомок та монтажу. Владислав дуже вдячний усім численним спонсорам та помічникам, які повірили в талант сільських ентузіастів. Серед цих добрих людей свого часу була й Наомі Умань — американка українського походження, яка, одного разу завітавши до Легедзино, прикипіла до нього серцем, придбала тут оселю й почала нову сторінку біографії.

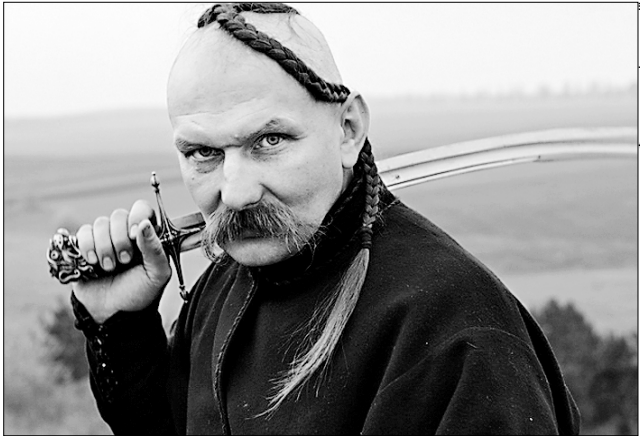

Фото з архіву студії

Кожен образ у фільмі вистражданий

Ця кіноказка — занурення в минуле, у світ наших предків, обрамлений героїкою козацької доби. Реальність, близька до натуралізму, містика, напоєна поезією, — ось тло, на якому живуть герої фільму. Вони шукають щастя, навіть не здогадуючись про це. Кожен іде до нього у своєму маленькому світі й водночас у безмежжі вічного Всесвіту.

Головну роль вдови Ганни в «Чорному Козаку» виконує акторка за фахом Марина Юрчак, а самого Чорного Козака грає козак (зі справжнім оселедцем і характерним поглядом) Василь Середенко, відомий як керівник проєкту «Козацька чайка «Пресвята Покрова»».

Владислав Чабанюк, який за роки роботи на кіностудії вже добре освоїв професію режисера, зауважив, що довелося підсилити сценарій драматургічно, додати більше лірики й дійових осіб. Акторів, художників, гримерів, звукооператорів, монтажерів — весь персонал, який може працювати на простому ентузіазмі, спочатку довелося довго шукати. Однак останнім часом добровольці самі їхали в Легедзине.

Як повідомив режисер, перший показ для глядачів він планує вже незабаром, через три-чотири місяці, у столичному Будинку кіно.

ДОВІДКА «УК»

Історія кінотворення у сільській школі почалася у 1990-ті. Основна тематика фільмів студії — історична. У доробку студійців 28 фільмів, 8 із яких — художні.

2000 року студії присвоєно звання народної. Роботи «Мальви» демонстрували в 14 країнах, зокрема в Іспанії, Франції, Німеччині, Голландії, Канаді, США. Вони переможці 17 міжнародних та всеукраїнських кінофестивалів. Кіностудія, за словами її керівників, стала школою духовного зростання та патріотичного виховання учнів.

Володарка Кьосем замінить Роксолану

УЛЮБЛЕНИЙ СЕРІАЛ. Незабаром глядачам запропонують продовження кіноепопеї «Величне століття»

Олександра ШУТКО
для «Урядового кур'єра»

Шанувальники турецького серіалу про Роксолану знову зануряться в загадкову атмосферу палацу османських султанів. Тільки цього разу головною героїнею стане наймогутніша жінка Османської імперії султана Кьосем.

Спритна інтриганка

Події розгортатимуться у XVII столітті за султана Ахмеда I, символом правління якого стала зведена на його кошти Блакитна мечеть. Поряд з нею його й поховали в мавзолеї разом з коханою дружиною Махпейкер (у перекладі «прекрасна, як місяць») Кьосем (улюблена), яка пережила його на 34 роки. Після раптової смерті чоловіка вона перебралася до Старого палацу разом із дітьми. Адже на трон зійшов брат Ахмеда I Мустафа, а потім і пасинок Кьосем Осман. Попри це, йй

вдалося вберегти своїх синів від смерті, адже братовбивство було звичною практикою для вінценосних османів.

Турецькі дослідники, зокрема Йилмаз Озтуна, стверджують, що саме вона «допомогла» змістити із трону султана Мустафу I Божевільного, а потім — і Османа II Юного. Його кинули до в'язниці й стратили. Це перший випадок убивства османського султана його підданими.

Після такого жакхливого вчинку на трон зійшов син Кьосем Мурад IV. На той момент йому виповнилося лише 11 років, тому мати стала його регентом, зосередивши в свої руках усю владу. Після раптової смерті Мурада на троні сів молодший син Кьосем Ібрагім, якого мати ховала у підвалі гарему. Адже помираючи, Мурад наказав стратити його.

Суперництво з українкою

За Ібрагіма I Кьосем намагалася зберегти

свій вплив на політику держави. Тому користуючись слабкістю сина до жінок, фактично зробила його заручником гарему. Коли конкуренцію їй у політичних справах почали складати його численні фаворитки, вона змістила з трону сина і посадила на нього свого 6-річного онука — сина наложниці з українського Поділля Хатідже Турхан (Надії) Мехмеда IV. Ставши його регентом, вона знову одержала необмежену владу.

Однак усього на три роки. Адже в ситуацію втрутилася Хатідже Турхан, яка оберігала свого сина від згубного впливу бабці. Тож Кьосем вирішила отруїти онука й посадити на трон його молодшого брата Сулеймана від більш поступливої наложниці.

Але цьому завадила прислуга Хатідже Турхан, зокрема свнук Узун Сулейман, за сприяння якого Кьосем задушили. Відтоді влада перейшла до рук матері

Мехмеда IV, яка стала його регентом.

Політичні скандали

На екрани вийшли перші анонси цього серіалу, які захоплюють красою не лише розкішних костюмів, а й потужністю батальних сцен та пристрасністю романтичних епізодів. Цього разу теж не обійшлося без скандалів, як і з трансляцією серіалу «Величне століття. Роксолана».

Щоправда, його творців уже не критичувало мусульманське духовенство, як раніше. На горіхи дісталася акторкам Хулії Ашвар і Берен Саат, які виступали проти утисків курдів на території Туреччини. Після недавнього теракту в Анкарі вони зазнали нищівної критики влади. Тому вихід серіалу «Величне століття. Кьосем» перенесли з жовтня на листопад. Сподіваємося, що незабаром його зможуть побачити й українці.

Китай готовий почати кінотовиробництво у Львові

Андрій БОЛКУН
для «Урядового кур'єра»

ЗАДОКУМЕНТОВАНО. Лист про наміри міждержавної співпраці в межах ініціативи «Новий інформаційний простір» підписали у Львові Надзвичайний та Повноважний посол КНР в Україні Чжан Сіюнь, голова Держкомтелерадіо Олег Наливайко та голова Львівської облдержадміністрації Олег Синютка. Цим документом передбачено створення на базі львівського телебачення студії дублювання фільмів, спільне кінотовиробництво, обмін мультиплікаційними, художніми та документальними фільмами.

За словами Чжан Сіюня, Львів — цікаве місто для Китаю як економічно, так і культурно. До речі, пан посол вже вдруге цього року відвідує Львівщину, що само по собі — безпрецедентний крок і засвідчує інтерес Китаю до цього регіону. «Ми хочемо, щоб про Китай більше дізнавалися у Львові, — зауважив посол. — І навпаки: прагнемо, щоб у Китаї почули голос України. Таке пізнання найкраще відбувається за допомогою діалогу культур».

Олег Наливайко підкреслив, що реалізація ідей, закладених в ініціативі «Новий інформаційний простір», започаткує спільну просвітницьку діяльність, спрямовану на вивчення та популяризацію культурної спадщини обох народів. Партнером влади в реалізації ініціативи «Новий інформаційний простір» стала Міжнародна громадська організація «Культурно-дослідницький центр України та Китаю «Ланьхва», що діє у Львові.

ЛЮДИ І ЧАС

130 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВІКТОРА ДРОБОТЬКА

Ой, чий то кінь стоїть...

МОРАЛЬНІСТЬ. Уже в еміграції Іван Бунін згадував, як улітку 1905 року важко захворіла його мати. Старший брат Євген, який опікувався усадьбовим майном, де вона дожила віку, навідріз відмовився дати коней для поїздки по лікарю. Мовляв, ще не відомо, чи вдасться застати вдома єдиного на весь повіт медика, тимчасом як вкрай потрібні в гарячу пору сільгоспробіт кінські сили змарнуються.

Довелося за великі гроші домовлятися із місцевими селянами. Під час поїздки до розташованого за 25 верст містечка власник коня весь час зіскакував із воза і йшов пішки, щоб полегшити вантаж тварині.

За спогадами старожилів, це була загальноприйнята серед господарів-хліборобів практика. Навіть у поле чи з поля зазвичай поверталися пішки, щоб кінь-годувальник міг перепочити. Право їхати на возі було лише в дітей, вагітних і старих.

Ще трепетніше ставилися до бойового коня, що був побратимом козака, чиє життя залежало від сили і стану буланого чи вороного товариша. Недаремно класик російської літератури Тургенев вустами одного з героїв своїх творів стверджував, що скажи «ко-ник грає-воронає» і хохол розчулено заплаче.

Здавалось би, шанобливе ставлення до коней міцно вкоренилось у народних піснях й у національному менталітеті українців. Однак більшовицькому режиму навіть ці традиції вдалося винищити.

Створені Віктором Дроботком препарати досі рятують життя і здоров'я пацієнтів, більшість із яких нічого про нього не знає

Нині мало хто знає, що у другій половині 1930-х років Україна потерпала від масової пошесті серед коней, від якої в багатьох регіонах загинуло до 90—100% поголів'я. Розстріли «шкідників», які під тортурами зізнавалися, що саме вони отруїли тварин, не могли зупинити падежу основної на той час тяглової сили в аграрній галузі. Отож попри бадьорі рапорти «компетентних органів» про встановлення винуватих, врешті-решт довелося звертатися до науковців по з'ясування причин «невідомого захворювання коней», як його офіційно назвали.

Упоратися з цим завданням вдалося групі мікробіологів під керівництвом ще дореволюційного випускника Київського університету Віктора Дроботка. Виявилося, що не зна-

ну ніде у світі, крім радянських колгоспів, хворобу спричиняє згодовування коням... пере-прілої на полях під снігом соломи. За цих умов у корми масово розмножувався грибок, токсини якого отруювали тварин. Отож причиною стахіотриотоксикозу, як стали називати цю хворобу, була тотальна безгосподарність, зумовлена ще масштабнішим винищенням господарів-хліборобів, на місце яких прийшли байдужі до всього швондери із сільської гопоти. До речі, ця назва — теж із суто радянського лексикону й походить від російськомовної аббревіатури «государственные обещания пролетариата» (ГОП), мешканці яких стали першими гопниками.

Виходець із родини сільського фельдшера Віктор Дроботко завжди був інтелігентом. Встановлення ним причин загибелі коней, за що науковця у 1938 році нагородили орденом Трудового Червоного прапора, поклато початок створенню нового напрямку в науці — мікотоксикології.

Не меншою заслугою стало створення досі ефективного антибіотика новоіманіну, який добувають із відомого всім звіробію.

Неоціненний внесок Віктора Дроботка в розроблення дієвих засобів проти дизентерії та бруцельозу, які лютували у південних регіонах СРСР — від таврійських степів України до цілининних пасовищ Казахстану. Тим гірніше, що пам'ять про рятівника тисяч людських життів нині фактично втрачено.

220-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ ЛУГАНСЬКА

Від литовського «теремка» — до татарської Росії

ОЧЕВИДНІСТЬ. На відміну від стародавніх міст Криму чи більшості ще козацьких поселень Донбасу, заснований як заводське поселення Луганськ відносно молодий. Цей виняток лише підтверджує загальне правило патологічного прагнення адептів «великоруського міра» до загарбання чужих земель і чужої історії.

Повною мірою це стосується індустріально-металургійного Донбасу, територією якого протікає річка Кальміус, назва якої співзвучна з литовським «кальвіс» — ко-

валь. Ще більший конфуз із начебто суто російським словом «теремок», адже политовські «тарамок» — великий житловий будинок. Після цього вже не дивуючись перетворенню Московії на Русь, а викраденої князем Боголюбським у Києві ікони Вишгородської Богоматері — на Владімірську.

Переконувати адептів «руського міра» у беззаперечності історичних фактів так само марно, як доводити третини жителів сучасної Росії, що не Сонце обертається довко-

ла Землі, а навпаки. Саме такий трагікомічний результат проведеного російськими соціологами недавнього опитування співвітчизників. Після цього вже сприймаєш як норму, що в Росії чверть усього працездатного населення живе у московському мегаполісі, а друга за чисельністю після росіян національність — татари. Ось лише коли їм дадуть такі самі права, якими наділено в Україні 17-відсоткову російську меншину, — ще одна загадка номінально федеративної сусідньої держави.

125-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЗІНАЇДИ ТУЛУБ

Репресована правда «Людоловів»

ПАРАЛЕЛІ. Влітку 1932 року до видавництва «Молодий більшовик», що працювало в тодішній столиці України Харкові, зайшла сорокарічна жінка «у зношеному, тисячі разів прасованому сірому костюмчику». Саме його помітна навіть на тлі загальної злиденності убогість насамперед запам'яталася редакторів Григорієві Костюку. Отож до принесеного нікому не відомою авторкою 700-сторінкового машинопису роману на історичну тематику спочатку поставилися з пересторогою як до опусу чергового графомана. Однак як згадував Г. Костюк, написаний «не тільки з любов'ю, а й із солідним знанням справи» роман виявився настільки захопливим, що від нього неможливо було відірватися.

Так розпочалася літературна слава Зінаїди Тулуб, чії надруковані ще до революції перші поезії особливого фурору не спричинили, хоч привернули увагу Павла Тичини. Саме він у 1928 році добився, щоб із письменницею, яка на той час спеціалізувалася на перекладах російською мовою французьких романів та української класики, Держлітвидав уклав угоду про написання двох прозових творів: на актуальну виробничу тему про металургію і як «доважок» — про Україну початку XVII століття.

Щоб невеликого авансу вистачило на роботу в архівах та поїздки місцями історичних подій, які потрібно було зобразити, доводилося жити буквально на хлібі й воді. Зінаїда Тулуб згодом згадувала: «Я прочитала 92 тисячі сторінок десятками мовами і опрацювала близько 6 тисяч архівних документів. Кожен штрих, кожне слово в мене ґрунтовно перевірено матеріалом, майже завжди — першоджерелі».

Письменниця зверталася по консультації до принаймні 23 професорів, зокрема Михайла Грушевського та Агата Кримського. Не дивно, що після виходу першого тому «Людоловів» його офіційно рекомендували як додатковий посібник з історії й

19 років каторжних поневірянь перетворили Зінаїду Тулуб на важкохворого інваліда

побуту України XVII ст. Та перед цим від рукопису роману навідріз відмовились у Держлітвидаві. Потім сумна доля ледь не спіткала вже готову до друку книжку в «Молодому більшовику».

Восени 1933 року Україною прокотилася хвиля арештів, після чого верстку «Людоловів» розсіпали, а його машинописні тексти знищили. Несподіваний порятунок прийшов із Москви, куди Зінаїда Тулуб надіслала російськомовну версію роману. З'ясувалося, що Максим Горький на зустрічі зі Сталіним письменників — учасників поїздки Біломорканалом схвально відгукнувся про новий твір Зінаїди Тулуб. Цього вистачило, щоб книжку авральними темпами почали готувати до друку у столичному «Гослитиздате».

Не на жарт перелякані харківські чиновники від літератури випрохали у письменниці ще один примірник машинопису роману, який «запустили у виробництво» в Україні. Однак при цьому «відредагували» текст, викинувши з нього слова «народ», «батьківщина», «державна» як «віджилі поняття, охвістя буржуазної ідеології». Проте навіть у такому «обрізаному» варіанті роман здобув популярність, і вже наступного року його двічі перевидували.

На початку 1937 року вийшов другий том «Людоловів», яким у десятці країн українських книжок ще встигли представити літературу УРСР на Всесвітній виставці у Пари-

жі. Та вже 4 липня Зінаїду Тулуб заарештували, весь її багатющий архів знищили, а 5 вересня виїзна сесія Військової колегії Верховного суду СРСР (красномовне свідчення, що справи найважливіших «ворогів народу» українським підручним центр не довіряв) винесла вирок: 10 років тюремного ув'язнення. Його Зінаїда Тулуб відбула повністю: спочатку в Ярославському політизоляторі, а згодом — на Колимі. Після закінчення терміну ув'язнення визнану інвалідом жінку відправили на примусове поселення до Казахстану, звідки вона змогла повернутися на рідну землю аж наприкінці 1956 року.

Написаний уже важкохворою письменницею роман «За бортом життя», який знаємо з назвою «В степу безкраїм за Уралом», спонукає до невеликих паралелей: відміряні його героєві Шевченкові десять років солдатчини і 19 років каторжних поневірянь Зінаїди Тулуб на Колимі й у казахстанському засланні — явно не на користь більшовицької імперії, що жорстокіше за царську нищила Україну й українців.

Сам роман «Людолови» та його авторку репресували за правду, бо у творі людоловами постають не тільки ординці, скільки свої й чужі воріженьки, для яких ми навіть після двох революцій — Помаранчевої й Гідності — уявляємося лише «електором», зобов'язаним своїм безпросвітним існуванням забезпечувати суперрайське життя дедалі нових «еліт».

115 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЕКСАНДРА САВЧЕНКА-БІЛЬСЬКОГО

Наш лелека на чужих крилах

Розроблення графічних символів компаній, орнаментів декоративних тканин тощо давали славу і заробіток, а українська графіка Олександра Савченка-Більського — для душі

ГОРДИСТЬ. Чи багатьом відомо, що офіційний символ авіакомпанії «Люфтганза», який за формою нагадує лелеку, створив українець Роберт Лісовський? Ще один наш земляк Олександр Савченко-Більський, який 20-річним емігрував на Захід, став у Франції основоположником

торговельних графіки та дизайну.

Чи не дивно, що Європа вчиться за створеними українськими митцями зразками, тимчасом як чимало наших співвітчизників взірцями довершених форм донині вважають матрешку, самовар і балалайку?

У його «Автопортреті» привертає увагу сум в очах вимушеного емігранта

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 30 жовтня 2000 року № 1173

1. Внести до Указу Президента України від 30 жовтня 2000 року № 1173 «Про впорядкування присвоєння почесних найменувань військовим частинам, установам, вузлам зв'язку, органам та підрозділам» (зі змінами, внесеними Указами від 23 червня 2006 року № 569, від 29 грудня 2006 року № 1162, від 22 липня 2010 року № 780, від 7 жовтня 2014 року № 761, від 16 грудня 2014 року № 934, від 10 червня 2015 року № 320 та від 21 вересня 2015 року № 551) такі зміни:

1) у преамбулі Указу слова «Служби безпеки України» замінити словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

2) у статті 1 слова «Служби безпеки України», «присвоєні за відзнаку в бойових діях» замінити відповідно словами «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України», «присвоєні, як правило, за відзнаку в бойових діях»;

3) у статті 2 слова «Міністра внутрішніх справ України, Голови Служби безпеки України, Голови Державної прикордонної служби України, Міністра транспорту та зв'язку України» замінити словами «державного органу, що здійснює керівництво утвореним відповідно до закону військовим формуванням»;

4) у статті 3 слова «у воєнний час» замінити словами «в особливий період»;

5) статтю 4 викласти в такій редакції:

«4. Затвердити Перелік військових частин, установ Збройних Сил України, Національної гвардії України, вузлів урядового зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, органів Державної прикордонної служби України та підрозділів Державної спеціальної служби транспорту, вищих військових навчальних закладів та організацій, які зберігатимуть надалі раніше присвоєні почесні найменування і державні нагороди та найменування яких уточнюються, затверджений зазначеним Указом, викласти в новій редакції (додається);

7) у Порядку написання дійсних найменувань військових частин, установ, вузлів зв'язку, органів та підрозділів, вищих військових навчальних закладів та організацій, затвердженому зазначеним Указом:

а) у пункті 1:

у підпункті 5 слова «Вісло-Одерський» виключити;

підпункт 6 виключити;

у підпункті 7 слова «армія», «дивізія» виключити;

у підпункті 9:

— в абзаці першому слова «імені П.С.Нахімова» виключити;

— в абзаці другому слово «об'єднань» виключити;

— абзаци третій та четвертий викласти в такій редакції:

«Управління гвардійського оперативного командування «Схід»;

«24 окрема механізована Бердичівська Залізна бригада імені князя Данила Галицького»;

— в абзаці п'ятому слова «ордена Червоного Прапора» виключити;

б) у пункті 2:

підпункт 7 виключити;

у підпункті 12:

— абзаци третій — шостий викласти в такій редакції:

«Житомирський військовий інститут імені С.П.Корольова»;

«Гвардійський факультет військової підготовки імені Верховної Ради України Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»;

«73 центр зберігання, утилізації та передпродажної підготовки озброєння і військової техніки»;

«Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького»;

— в абзаці сьомому слова «орденів Олександра Невського і Червоної Зірки» виключити;

в) в абзаці другому пункту 3 слова «об'єднання чи» виключити, а слова «авіаційного корпусу» замінити словами «повітряного командування»;

г) у пункті 8 слово «ПВ» виключити.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
18 листопада 2015 року
№ 646/2015

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 30 жовтня 2000 року № 1173
(в редакції Указу Президента України
від 18 листопада 2015 року № 646)

ПЕРЕЛІК
військових частин, установ Збройних Сил України, Національної гвардії України, вузлів урядового зв'язку Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, органів Державної прикордонної служби України та підрозділів Державної спеціальної служби транспорту, вищих військових навчальних закладів та організацій, які зберігатимуть надалі раніше присвоєні почесні найменування та найменування яких уточнюються

Дійсне найменування станом на 1 липня 2015 року	Надалі іменується
I. Збройні Сили України	
107 реактивний артилерійський Ленінградський орденa Кутузова полк	107 реактивний артилерійський полк
Окремий Київський орденa Червоного Прапора полк Президента України	Окремий Київський полк Президента України
Гвардійський орденa Червоної Зірки факультет військової підготовки імені Верховної Ради України Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»	Гвардійський факультет військової підготовки імені Верховної Ради України Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»
24 окрема механізована Самаро-Ульянівська Бердичівська Залізна орденa Жовтневої Революції, тричі орденa Червоного Прапора, орденів Суворова і Богдана Хмельницького бригада імені князя Данила Галицького	24 окрема механізована Бердичівська Залізна бригада імені князя Данила Галицького
128 окрема гвардійська гірсько-піхотна Туркестансько-Закарпатська двічі орденa Червоного Прапора бригада	128 окрема гвардійська гірсько-піхотна Закарпатська бригада
15 гвардійський реактивний артилерійський Київський орденів Леніна, Червоного Прапора, Богдана Хмельницького і Олександра Невського полк	15 гвардійський реактивний артилерійський Київський полк
7 окремих Бреславльський полк армійської авіації	7 окремих полк армійської авіації
Регіональний орденa Червоної Зірки центр радіоелектронної розвідки «Захід»	Регіональний центр радіоелектронної розвідки «Захід»
703 інженерний Вінницький орденів Червоного Прапора і Богдана Хмельницького полк	703 інженерний Вінницький полк
15 окремих гвардійський гірсько-піхотний Севастопольський орденa Богдана Хмельницького батальйон	15 окремих гвардійський гірсько-піхотний Севастопольський батальйон
80 окрема аеромобільна орденa Червоної Зірки бригада	80 окрема аеромобільна бригада
55 окрема Петроківська орденa Червоного Прапора бригада зв'язку	55 окрема бригада зв'язку
777 окремих Прутський орденa Червоної Зірки полк матеріального забезпечення	777 окремих полк матеріального забезпечення
161 топогеодезичний орденів Олександра Невського і Червоної Зірки центр	161 топогеодезичний центр
Академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного	Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного
Управління орденa Червоного Прапора оперативного командування «Південь»	Управління оперативного командування «Південь»
Управління гвардійського орденa Червоного Прапора оперативного командування «Схід»	Управління гвардійського оперативного командування «Схід»
93 окрема гвардійська механізована Харківська двічі орденa Червоного Прапора, орденів Суворова і Кутузова бригада	93 окрема гвардійська механізована Харківська бригада
17 окрема гвардійська танкова Криворізька орденів Червоного Прапора і Суворова бригада	17 окрема гвардійська танкова Криворізька бригада
55 окрема артилерійська Будапештська орденів Червоного Прапора, Богдана Хмельницького і Олександра Невського бригада імені двічі Героя Радянського Союзу генерал-полковника Василя Петрова	55 окрема артилерійська бригада імені генерал-полковника Василя Петрова
28 окрема гвардійська механізована бригада	28 окрема гвардійська механізована бригада
Регіональний Криворізький орденів Червоного Прапора і Червоної Зірки центр радіоелектронної розвідки «Південь»	Регіональний Криворізький центр радіоелектронної розвідки «Південь»

121 окрема гвардійська Фокшано-Мукденська орденів Олександра Невського і Червоної Зірки бригада зв'язку

502 окремих гвардійський полк радіоелектронної боротьби

534 окремих гвардійський інженерно-саперний батальйон

73 Померанський орденів Червоного Прапора і Суворова центр зберігання, утилізації та передпродажної підготовки озброєння і військової техніки

Військово-медичний клінічний орденa Червоної Зірки центр Північного регіону

Військово-медичний клінічний орденa Червоної Зірки центр Південного регіону

72 окрема гвардійська механізована Червоноградсько-Київська орденa Червоного Прапора бригада

30 окрема гвардійська механізована Новоград-Волинська Рівненська орденів Червоного Прапора і Суворова бригада

169 навчальний гвардійський Звенигородський орденів Червоного Прапора і Суворова центр

92 окрема механізована Ролшинська орденів Жовтневої Революції та Червоного Прапора бригада

1 окрема гвардійська танкова Новгородська орденів Червоного Прапора, Кутузова, Богдана Хмельницького, Олександра Невського і Червоної Зірки бригада

354 навчальний гвардійський механізований Кишинівський орденa Суворова полк

300 навчальний гвардійський танковий Сандомирський орденa Олександра Невського полк

54 окремих гвардійський розвідувальний Прутсько-Померанський орденів Кутузова, Богдана Хмельницького і Олександра Невського батальйон

96 зенітна ракетна Київська бригада

Управління орденa Червоної Зірки 3020 групи зенітних ракетних дивізіонів

160 зенітна ракетна Варшавсько-Одеська орденa Суворова бригада

208 гвардійська зенітна ракетна орденa Червоного Прапора бригада

223 зенітний ракетний Теребовлянський орденa Олександра Невського полк

540 зенітний ракетний Львівський полк імені Івана Виговського

204 Севастопольська бригада тактичної авіації імені Олександра Покришкіна

40 орденa Червоного Прапора бригада тактичної авіації

114 Талліннська орденa Червоного Прапора бригада тактичної авіації

831 гвардійська Галацька орденів Червоного Прапора і Кутузова бригада тактичної авіації

25 гвардійська Московська бригада транспортної авіації

456 гвардійська Волгоградська орденa Червоного Прапора бригада транспортної авіації

7 бригада тактичної авіації імені Петра Франка

76 окремих орденa Червоного Прапора полк зв'язку

101 окремих орденa Червоної Зірки полк зв'язку

15 авіаційна орденa Червоної Зірки комендатура

485 авіаційний орденa Червоної Зірки склад ракетного озброєння і боеприпасів

1 окремих польовий Проскурівський двічі орденa Червоного Прапора вузол зв'язку

13 фотограмметричний орденa Червоного Прапора центр

434 центральна ракетна орденa Червоного Прапора база

65 орденa Червоної Зірки арсенал

Національний військово-медичний клінічний центр «Головний військовий клінічний госпіталь»

Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба

Житомирський військовий орденів Жовтневої Революції і Червоного Прапора інститут імені С.П.Корольова

Київський військовий ліцей імені Івана Богуна

II. Національна гвардія України

Північне Київське територіальне управління

2 Галицька орденa Червоного Прапора бригада Національної гвардії України

5 Слобожанська бригада Національної гвардії України

Центральне територіальне орденa Червоної Зірки управління

45 Римнікський орденів Кутузова, Богдана Хмельницького і Червоної Зірки полк Національної гвардії України

Гвардійська авіаційна база Національної гвардії України

III. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України

4 територіальний орденa Червоної Зірки вузол урядового зв'язку

3 територіальний Одеський орденів Олександра Невського та Червоної Зірки вузол урядового зв'язку

10 територіальний гвардійський орденa Червоної Зірки вузол урядового зв'язку

7 територіальний орденa Олександра Невського вузол урядового зв'язку

IV. Державна прикордонна служба України

Навчальний гвардійський Оршанський орденів Суворова, Кутузова і Олександра Невського центр підготовки молодших спеціалістів Державної прикордонної служби України імені генерал-майора Ігоря Момота

1 орденa Червоного Прапора загін морської охорони

6 прикордонний Волинський загін

7 прикордонний Карпатський орденів Кутузова, Олександра Невського і Червоної Зірки загін

26 прикордонний орденa Червоного Прапора загін

27 Червонопрапорний прикордонний загін

79 прикордонний орденa Червоного прапора загін

105 прикордонний Ризький орденів Червоного Прапора і Червоної Зірки загін

Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького

V. Державна спеціальна служба транспорту

1 об'єднаний гвардійський Варшавський орденa Кутузова загін

26 об'єднаний Кенігсберзький орденa Олександра Невського загін

36 шляхо-відновлювальний орденa Червоного Прапора загін

8 навчальний Чернігівський центр Державної спеціальної служби транспорту

11 окремих гвардійський колійний орденa Червоної Зірки загін

121 окрема гвардійська бригада зв'язку

502 окремих гвардійський полк радіоелектронної боротьби

534 окремих гвардійський інженерно-саперний батальйон

73 центр зберігання, утилізації та передпродажної підготовки озброєння і військової техніки

Військово-медичний клінічний центр Північного регіону

Військово-медичний клінічний центр Південного регіону

72 окрема гвардійська механізована Червоноградсько-Київська бригада

30 окрема гвардійська механізована Новоград-Волинська Рівненська бригада

169 навчальний гвардійський центр

92 окрема механізована бригада

1 окрема гвардійська танкова бригада

354 навчальний гвардійський механізований полк

300 навчальний гвардійський танковий полк

54 окремих гвардійський розвідувальний батальйон

96 зенітна ракетна Київська бригада

Управління 3020 групи зенітних ракетних дивізіонів

160 зенітна ракетна Одеська бригада

208 гвардійська зенітна ракетна бригада

223 зенітний ракетний Теребовлянський полк

540 зенітний ракетний Львівський полк імені Івана Виговського

204 Севастопольська бригада тактичної авіації імені Олександра Покришкіна

40 бригада тактичної авіації

114 бригада тактичної авіації

831 гвардійська бригада тактичної авіації

25 гвардійська бригада транспортної авіації

456 гвардійська бригада транспортної авіації

7 бригада тактичної авіації імені Петра Франка

76 окремих полк зв'язку

101 окремих полк зв'язку

15 авіаційна комендатура

485 авіаційний склад ракетного озброєння та боеприпасів

1 окремих польовий Проскурівський вузол зв'язку

13 фотограмметричний центр

434 центральна ракетна база

65 арсенал

Національний військово-медичний клінічний центр «Головний військовий клінічний госпіталь»

Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба

Житомирський військовий інститут імені С.П.Корольова

Київський військовий ліцей імені Івана Богуна

Північне Київське територіальне управління

2 Галицька бригада Національної гвардії України

5 Слобожанська бригада Національної гвардії України

Центральне територіальне управління

45 полк Національної гвардії України

Гвардійська авіаційна база Національної гвардії України

IV. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України

4 територіальний вузол урядового зв'язку

3 територіальний Одеський вузол урядового зв'язку

10 територіальний гвардійський вузол урядового зв'язку

7 територіальний вузол урядового зв'язку

Навчальний центр підготовки молодших спеціалістів Державної прикордонної служби України імені генерал-майора Ігоря Момота

1 загін морської охорони

6 прикордонний Волинський загін

7 прикордонний Карпатський загін

26 прикордонний загін

27 прикордонний загін

79 прикордонний загін

105 прикордонний загін

Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького

1 об'єднаний гвардійський загін

26 об'єднаний загін

36 шляхо-відновлювальний загін

8 навчальний Чернігівський центр Державної спеціальної служби транспорту

11 окремих гвардійський колійний загін.

Глава Адміністрації Президента України Б. ЛОЖКІН

ДОКУМЕНТИ

		ГОЛОШЕННЯ Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, Донецька область, м. Артемівськ, вул. Артема, 5) розглядає цивільну справу № 219/8920/15-ц; 2/219/3763/2015 за позовною заявою Губаревої Ксе-нії Анатоліївни до Губарева Віктора Васильовича про розірвання шлюбу. Відповідач по справі: Губарев Віктор Васильович (останнє відоме суду місце реєстрації за адресою: 84600, Донецька область, м. Вуглегірськ, вул. Станкевського, б. 13, кв. 32) виклика-ється на 27 листопада 2015 року о 10 годині 00 хвилин до суду, каб. 212, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та до-кази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розгля-нута за його відсутності. Суддя О. П. Харченко	
		ГОЛОШЕННЯ Приморський районний суд м. Одеси викликає Смовжа Ігоря Володимировича як відповідача по цивільній справі № 522/10735/15-ц за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Смовжа Ігоря Володимировича про стягнення заборгованості шляхом звернення стягнення на предмет іпотеки в судове засі-дання, призначене на 24 листо-пада 2015 року о 12.55 год. у при-міщенні суду в залі судового засі-дання №209 за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33. У разі неявки відповідача Смовжа Ігоря Володимировича в судове засідання, справа буде розглянута у його відсутність. Суддя Івченко В. Б.	
		ГОЛОШЕННЯ У провадженні Фрунзенського район-ного суду м. Харкова знаходиться ци-вільна справа за позовом Управління служб у справах дітей Департаменту праці та соціальної політики Харківської міської ради, в інтересах малолітньої Ка-мінскас Софії Вікторівни до Камінскас Наталії Олександрівни, треті особи — Харківський обласний будинок дитини №3, Ільашенко Світлана Миколаївна, про позбавлення батьківських прав, стяг-нення аліментів та встановлення опіки. Фрунзенський районний суд м. Харкова цим оголошенням викликає Камінскас Наталію Олександрівну до Фрунзен-ського районного суду за адресою: м. Харків, бульвар Б. Хмельницького, 32/38, каб. № 13, на судове засідання, призначене на 26.12.2015 року о 16.00 відповідно до ст. 74 ЦПК України. У разі неявки до суду без поважних причин та неповідомлення суду про причини не-явки справу може бути розглянуто без відповідача. Суддя С. О. Іващенко	
		ГОЛОШЕННЯ Слов'янський міськрайонний суд у Донецькій області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядає цивільну справу за позовом Синякової О.В. до Козлова В.А. про визнання особи такою, що втратила право користування житлом. Відповідач: Пшенична Карина Володимирівна, останнє місце реєс-трації та проживання: Донецька обл., м. Слов'янськ, вул. Лазо, буд. 30, кв. 84, викликається 26 листопада 2015 року о 08 год. 00 хв. до суду для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття від-повідч повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за її відсутності. Суддя О.В. Неженцева	
		ГОЛОШЕННЯ Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, Донецька область, м. Артемівськ, вул. Артема, 5) викликає відповідача Мамонтову Марину Валеріївну (останнє відоме суду місце реєстрації за адресою: До-нецька обл., м. Єнакієве, вул. Мен-жинського, буд. 110-А, кв. 40) по ци-вільній справі № 219/9519/15-ц; 2/219/3951/2015 за позовною заявою Публічного Акціонерного Товариства Комерційний Банк «Приват Банк» до Мамонтової Марини Валеріївни про стягнення заборгованості за кредит-ним договором в судове засідання, яке відбудеться 25 листопада 2015 року о 08 годині 00 хвилин. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та до-кази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розгля-нута за його відсутності. Суддя Конопленко О.С.	
		ГОЛОШЕННЯ Слов'янський міськрайонний суд До-нецької області (84112, м. Слов'янськ Добровольського, вул. Добровольського, б. 2) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Акціонерний банк «Експрес-Банк» до Фоміна Олександра Олександровича про дострокове стяг-нення суми заборгованості за кредит-ним договором. Відповідач у справі: Фомін Олександр Олександрович, заре-єстрований за адресою: місто Горлівка, вул. Москаченко, б. 9, кв. 97 виклика-ється 26 листопада 2015 року на 08:30 годину до Слов'янського міськрайон-ного суду для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та до-кази. У випадку неявки відповідач по-винен повідомити суд про причини не-явки, інакше справа буде розглянута у його відсутності. Суддя Алексєєнко І.П.	

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ТЕМЧЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF TEMCHENKO v. UKRAINE)

Заява №30579/10

Стислий виклад рішення від 16 липня 2015 року

29 вересня 2009 року заявника, ректора державного університету, було затримано за підозрою в одержанні хабара і поміщено під варту. 2 жовтня 2009 року Дзержинський районний суд м. Кривий Ріг (далі — районний суд) обрав заявникові запобіжний захід у вигляді взяття під варту, строк його застосування неодноразово продовжувався. 29 січня 2010 року (останній день застосування до заявника запобіжного заходу відповідно до рішення суду) слідство у справі заявника було закінчено і справу передано на розгляд до районного суду, який 9 березня 2010 року залишив обраний заявникові запобіжний захід без змін у зв'язку з відсутністю підстав для його зміни та не встановив строку тримання заявника під вартою.

23 травня 2011 року районний суд призначив заявникові покарання у вигляді п'яти років і двох місяців позбавлення волі за одержання хабара. 5 жовтня 2011 року апеляційний суд Дніпропетровської області змінив вирок та призначив заявникові покарання у вигляді п'яти років позбавлення волі і звільнив його від відбування покарання з випробуванням строком на три роки. Того ж дня заявника було звільнено з СІЗО, а вирок набрав законної сили.

Під час провадження у справі заявник та його захисник неодноразово подавали клопотання про заміну обраного заявникові запобіжного заходу у зв'язку із поганим станом його здоров'я. Районний суд відмовляв у їх задоволенні, використовуючи шаблонні формулювання та не розглядаючи деталей справи.

Під час тримання його у Криворізькому СІЗО у заявника було діагностовано ряд хвороб (ішемічну хворобу серця, стенокардію, гіпертонічну хворобу, хронічний холецистит, панкреатит тощо), у зв'язку з чим він неодноразово проходив обстеження та отримував курс лікування як у медчастині СІЗО, так і в міських лікарнях Кривого Рогу. Не зважаючи на скарги заявника на погіршення стану його здоров'я, а також на повідомлення медчастини СІЗО про те, що вона не в змозі забезпечити необхідне заявнику лікування, суддя, у провадженні його перебувала справа, відмовляв у задоволенні клопотань про заміну запобіжного заходу.

16 березня 2011 року у відповідь на клопотання заявника на підставі Правила 39 Регламенту Європейський суд з прав людини (далі — Європейський суд) дійшов висновку, що Уряд повинен «забезпечити лікування заявника у спеціалізованих закладах, зазначених у висновку [судово-медичних експертів] від 28 січня 2011 року».

До Європейського суду заявник скаржився за статтями 2 і 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що під час тримання під вартою йому не надавалося належних медичної допомоги та лікування; за статтею 13 Конвенції на відсутність ефективного засобу правового захисту стосовно його скарги за статтею 3 Конвенції; за пунктом 1 статті 5 Конвенції на незаконне тримання його під вартою з 29 січня до 9 березня 2010 року, а також з 9 березня 2010 року до 23 травня 2011 року; за пунктом 3 статті 5 Конвенції на те, що загальна тривалість досудового тримання його під вартою була невинноватою; за пунктом 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з тим, що строк, який знадобився районному суду для розгляду його клопотання про звільнення з-під варті від 31 травня 2010 року, був надмірним; за пунктом 5 статті 5 Конвенції на відсутність ефективного засобу правового захисту у зв'язку із зазначеними вище скаргами за статтею 5 Конвенції. Крім того, заявник подав скарги за статтями 8 і 13 Конвенції на відсутність у нього можливості обирати курс лікування та лікаря, на відмову адміністрації СІЗО надати йому копії медичних документів щодо нього, а також за статтею 34 Конвенції на те, що Уряд України не вжив тимчасового заходу, щодо якого Європейський суд дав вказівку 16 березня 2011 року відповідно до Правила 39 Регламенту.

Розглянувши скарги заявника на відсутність медичної допомоги та лікування, Європейський суд, якому належить провідна роль щодо здійснення юридичної кваліфікації фактів справи, вважає, що ці скарги слід розглядати за статтями 3 і 13 Конвенції. Європейський суд зазначив, що судово-медичні експерти у своїх висновках кілька разів зазначали, що лікування, надане заявникові під час тримання його під вартою, було неналежним. Крім того, сам СІЗО визнав свою нездатність надати заявникові необхідне йому лікування. Однак органи влади не вжили жодних заходів у зв'язку з цим до застосування Європейським судом тимчасового заходу відповідно до Правила 39 Регламенту. Насамкінець, Європейський суд звернув увагу на те, що висновкам національних судів про можливість перебування заявника під вартою бракувало достатньої вмотивованості. Отже, було порушення статті 3 Конвенції.

Зважаючи на свої висновки щодо прийнятності скарги заявника за статтею 3 Конвенції (див. пункт 83 рішення), а також на відсутність ретельного розгляду скарг заявника національними судами, Європейський суд встановив, що заявник не мав ефективного засобу правового захисту у зв'язку з його твердженнями про неналежну медичну допомогу під час тримання під вартою. Відповідно, було порушення статті 13 Конвенції.

Скарги заявника за статтею 3 Конвенції на неналежні умови його тримання у СІЗО Європейський суд визнав явно необґрунтованими та відхилив відповідно до підпункту «а» пункту 3 і пункту 4 статті 35 Конвенції з огляду на те, що заявник не деталізував їх достатнім чином. Скарги на неналежні умови транспортування заявника було також відхилено як явно необґрунтовані, оскільки вони охоплюються встановленим вище порушенням статті 3 Конвенції щодо медичного лікування заявника.

Стосовно скарг заявника за статтею 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що у період з 29 січня до 9 березня 2010 року тримання заявника під вартою не охоплювалося жодним судовим рішенням, а ґрунтувалося лише на тому факті, що заявник очікував початку розгляду справи судом. Європейський суд зауважив, що раніше вже встановлював відповідні порушення, зокрема у справі «Харченко проти України» (Kharchenko v. Ukraine), пп. 71–72 і 98). Відповідно, тримання заявника під вартою у цей період було незаконним. Європейський суд також зазначив, що вже розглядав справи проти України, в яких суди не обґрунтовували свої рішення про досудове тримання під вартою або не встановлювали строку такого тримання під вартою, як це мало місце і у цій справі. Отже, тримання заявника під вартою з 29 січня 2010 року до 23 травня 2011 року було незаконним, а тому було порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

У відповідь на скарги заявника за пунктом 3 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що тримання заявника під вартою тривало близько одного року і восьми місяців. Хоча первісне затримання заявника могло, на думку Європейського суду, бути виправданим з огляду на серйозність обвинувачень проти нього, а також імовірність ухилення від слідства і суду та перешкоджання слідству, але після спливу певного проміжку часу суди були зобов'язані надати більш чіткі підстави для продовження тримання заявника під вартою. З огляду на це, а також на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд встановив порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

Стосовно скарги заявника за пунктом 4 статті 5 Конвенції Європейський суд вказав, що стан здоров'я заявника та відсутність належного лікування під час тримання його під вартою вимагали термінового розгляду його клопотань про звільнення з-під варті. Клопотання від 31 травня 2010 року було розглянуто за сім днів, і сам по собі цей строк не видається тривалим. Однак, з огляду на наведені вище висновки за статтею 3 Конвенції, Європейський суд вважає, що органи влади, розглядаючи клопотання заявника, не продемонстрували достатньої оперативності. Отже, Європейський суд дійшов висновку про порушення пункту 4 статті 5 Конвенції.

Розглянувши скарги за пунктом 5 статті 5 Конвенції, Європейський суд зауважив відсутність свідчень того, що у ситуації заявника національне законодавство забезпечувало його право на відшкодування шкоди. Отже, Європейський суд зробив висновок, що було порушення вказаного положення.

У відповідь на скарги заявника на відсутність у нього можливості обирати курс лікування та лікаря Європейський суд дійшов висновку, що ці

скарги охоплюються ширшим поняттям щодо адекватності медичної допомоги, наданої заявникові під час тримання його під вартою, а тому немає необхідності їх розглядати окремо. Розглянувши скарги заявника на відмову СІЗО у наданні йому копій медичних документів щодо нього Європейський суд дійшов висновку, що ці скарги не виявляють жодних ознак порушень прав і свобод, гарантованих Конвенцією, і відхилив їх як явно необґрунтовані відповідно до підпункту «а» пункту 3 і пункту 4 статті 35 Конвенції.

Проаналізувавши скарги заявника за статтею 34 Конвенції, Європейський суд зазначив, що наступного дня після повідомлення Європейським судом Уряду про застосування тимчасового заходу відповідно до Правила 39 Регламенту заявника було госпіталізовано. Зважаючи на це, а також на те, що під час вказаної госпіталізації заявник більшість часу знаходився у кардіологічному відділенні лікарні, у штаті якої був ендокринолог, Європейський суд зробив висновок, що держава-відповідач дотрималась своїх обов'язків за статтею 34 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Долучає* до суті заперечення Уряду про невичерпання національних засобів правового захисту стосовно скарги за пунктом 5 статті 5 Конвенції та відхиляє його після розгляду скарги по суті;

2. *Оголошує* прийнятими скарги за статтею 3 Конвенції про неналежність лікування під час тримання під вартою, скаргу за статтею 13 про відсутність національних засобів правового захисту у зв'язку із зазначеною вище скаргою за статтею 3 Конвенції, скарги за статтею 5 про незаконність і тривалість тримання заявника під вартою, нерозгляд його клопотання про звільнення з-під варті впродовж розумного строку та відсутність засобів правового захисту у зв'язку з цим, скарги за статтями 8 і 13 на відсутність у заявника можливості обирати лікарів і курс лікування та відсутність національних засобів правового захисту у зв'язку з цим, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що було порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з недотриманням державою свого обов'язку щодо охорони здоров'я заявника під час тримання під вартою;

4. *Постановляє*, що було порушення статті 13 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективного засобу правового захисту щодо скарг заявника за статтею 3 на невідповідність медичної допомоги;

5. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з триманням заявника під вартою з 29 січня 2010 року до 23 травня 2011 року;

6. *Постановляє*, що було порушення пункту 3 статті 5 Конвенції з огляду на загальний строк досудового тримання заявника під вартою;

7. *Постановляє*, що було порушення пункту 4 статті 5 Конвенції у зв'язку із несвоєчасним розглядом органами влади клопотання заявника про звільнення з-під варті від 31 травня 2010 року;

8. *Постановляє*, що було порушення пункту 5 статті 5 Конвенції;

9. *Постановляє*, що немає необхідності окремо розглядати скарги за статтями 8 і 13 Конвенції стосовно відсутності у заявника можливості обирати курс лікування та лікарів і відсутності національних засобів правового захисту у зв'язку з цим;

10. *Постановляє*, що держава дотрималась своїх зобов'язань за статтею 34 Конвенції;

11. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявникові нижченаведені суми, які мають бути конвертовані у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 16000 (шістнадцять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-яких податків, що можуть нараховуватися;

(ii) 3000 (три тисячі) євро компенсації судових та інших витрат та додатково суму будь-яких податків, що можуть нараховуватися;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

12. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «МАЙЯ МИХАЙЛІВНА НЕДІЛЬКО ПРОТИ УКРАЇНИ ТА 10 ІНШИХ ЗАЯВ» (CASE OF MAYYA MIKHAYLIVNA NEDILKO v. UKRAINE AND 10 OTHER APPLICATIONS)

Заява №77376/12

Стислий виклад рішення від 17 вересня 2015 року

Заявники скаржились за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції на надмірну тривалість цивільних проваджень у їх справах і відсутність в національному законодавстві будь-яких ефективних засобів захисту.

Суд отримав декларації щодо дружнього врегулювання, згідно з якими заявники погодились відмовитись від будь-яких подальших скарг проти України щодо фактів, викладених у цих заявах, в обмін на зобов'язання Уряду сплатити їм суми, наведені у додатку в таблиці.

Беручи до уваги подібність предмету скарг, Суд вирішив за доцільне розглянути їх одночасно в єдиному рішенні.

З огляду на досягнення сторонами дружнього врегулювання, яке ґрунтується на повазі до прав людини, гарантованих Конвенцією та протоколами до неї, Європейський суд не знайшов підстав для подальшого розгляду заяви.

За цих підстав Суд одноголосно:

«Вирішує об'єднати заяви;

Вирішує вилучити заяви з реєстру справ відповідно до статті 39 Конвенції.»

СПРАВА «ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ ПАСІЧНИК ПРОТИ УКРАЇНИ ТА 3 ІНШІ ЗАЯВИ» (CASE OF VIKTOR MYKOLAYOVYCH PASICHNYK v. UKRAINE AND 3 OTHER APPLICATIONS)

Заява № 48791/06

Стислий виклад рішення від 17 вересня 2015 року

Заявники скаржились за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції на надмірну тривалість кримінальних проваджень у їх справах і відсутність в національному законодавстві будь-яких ефективних засобів захисту.

Суд отримав декларації щодо дружнього врегулювання, згідно з якими заявники погодились відмовитись від будь-яких подальших скарг проти України щодо фактів, викладених у цих заявах, в обмін на зобов'язання Уряду сплатити їм суми, наведені у додатку в таблиці.

Беручи до уваги подібність предмету скарг, Суд вирішив за доцільне розглянути їх одночасно в єдиному рішенні.

З огляду на досягнення сторонами дружнього врегулювання, яке ґрунтується на повазі до прав людини, гарантованих Конвенцією та протоколами до неї, Європейський суд не знайшов підстав для подальшого розгляду заяв.

За цих підстав Суд одноголосно:

«Вирішує об'єднати заяви;

Вирішує вилучити заяви з реєстру справ відповідно до статті 39 Конвенції.»

СПРАВА «РУСЛАН ЯКОВЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF RUSLAN YAKOVENKO v. UKRAINE)

Заява №5425/11

Стислий виклад рішення від 04 червня 2015 року

12 липня 2010 року Білоцерківський міськрайонний суд Київської області (далі — Білоцерківський суд) визнав заявника винним у завданні 12 березня 2006 року тяжких тілесних ушкоджень пану Н.

При призначенні покарання, Білоцерківський суд звернув увагу на те, що заявник визнав вину та розкався у вчиненні злочину, і вирішив зарахувати йому в строк відбування покарання час знаходження заявника під вартою у рамках провадження в іншій кримінальній справі. Крім того,

Білоцерківський суд також залишив обраний заявникові запобіжний захід у вигляді тримання під вартою у слідчому ізоляторі (СІЗО) без змін до набрання вироком законної сили.

15 липня 2010 року строк відбування покарання сплив, після чого заявник та його захисник декілька разів звертались до адміністрації СІЗО з вимогою негайно звільнити його. Проте у задоволенні їх вимог було відмовлено у зв'язку з тим, що вирок щодо заявника не набрав законної сили.

Після закінчення п'ятнадцятиденного строку для оскарження вироку від 12 липня 2010 року і за відсутності будь-яких апеляційних скарг вирок набрав законної сили.

Того ж дня адміністрація СІЗО листом захиснику заявника повідомила, що вона не може звільнити заявника з-під варті, доки не буде змінено обраний щодо нього запобіжний захід або вирок не набере законної сили.

Заявника було звільнено лише 29 липня 2010 року, коли СІЗО отримало розпорядження суду про виконання вироку, що набрав законної сили.

У відповідь на скарги захисника заявника щодо звільнення заявника з-під варті із затримкою Державний департамент з питань виконання покарань письмово повідомив, що порушення положень Кримінально-процесуального кодексу України не було.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції, що його тримання під вартою з 15 до 29 липня 2010 року було незаконним, а також за статтею 2 Протоколу № 7 до Конвенції, що його фактично було позбавлено права на оскарження вироку у кримінальній справі щодо нього.

При розгляді скарг заявника на незаконне тримання його під вартою Європейський суд виділив два чітко окреслених періоди: після оголошення судом першої інстанції вироку і до набрання ним законної сили (з 15 до 27 липня), та впродовж наступних двох днів, що знадобилися органам влади для завершення усіх організаційних формальностей для звільнення з-під варті заявника, та вирішив розглядати відповідність цих періодів Конвенції окремо.

Розглянувши скарги заявника на незаконність тримання його під вартою протягом першого періоду, Європейський суд не виявив жодних ознак невідповідності вироку Білоцерківського суду від 12 липня 2010 року національному законодавству. Погоджуючись, що для продовження тримання заявника під вартою могли існувати певні підстави, Європейський суд, однак, зауважив, що у вироку національного суду не було жодного обґрунтування з цього приводу. Залишається нез'ясованим, чим національний суд керувався, залишаючи без змін обраний щодо заявника запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, що очевидно виходив за межі строку призначеного покарання у вигляді позбавлення волі.

Стосовно законності тримання заявника під вартою протягом другого періоду Європейський суд зазначив, що, відповідно до його практики, адміністративні формальності, пов'язані зі звільненням з-під варті, не можуть виправдати затримку, що перевищує кілька годин, а держави-учасниці Конвенції мають організовувати свою правову систему таким чином, щоб їх правоохоронні органи могли дотримуватися зобов'язань щодо уникнення невинноватого позбавлення свободи. Однак у цій справі національним органам влади знадобилося дві доби для організації звільнення заявника з-під варті після набрання вироком законної сили.

Таким чином, Європейський суд дійшов висновку, що тримання заявника під вартою поза строком призначеного йому покарання у вигляді позбавлення волі з 15 до 29 липня 2010 року було невинноватим. Отже, було порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

Що стосується скарг заявника на позбавлення його права на оскарження вироку, то Європейський суд зазначив, що національний суд вважав за необхідне залишити обраний заявникові запобіжний захід у вигляді тримання під вартою без змін до набрання вироком законної сили навіть після того, як строк призначеного цим вироком покарання у вигляді позбавлення волі вже закінчився. Якби заявник вирішив оскаржити вирок, то набрання ним законної сили було б затримано на невизначений строк. Погоджуючись з твердженням заявника, що ціною за реалізацію його права на оскарження була його свобода, Європейський суд дійшов висновку, що було порушення статті 2 Протоколу №7 до Конвенції.

До цього рішення Європейського суду додано окрему думку судді Б.М.Зупанчика.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 5 Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушення статті 2 Протоколу №7 до Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявнику наступні суми, які мають бути конвертовані у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 3 000 (три тисячі) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-яких податків, що можуть нараховуватися;

(ii) 1 330 (одна тисяча триста тридцять) євро компенсації судових та інших витрат та додатково суму будь-яких податків, що можуть нараховуватися, які мають бути перераховані на банківський рахунок його представника;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

СПРАВА «ВАЛЕНТИН ЄГОРОВИЧ П'ЯТОВ ПРОТИ УКРАЇНИ ТА НАДІЯ МИКОЛАІВНА ТОМІЛІНА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF VALENTYN YEGOROVYCH PYATOV AGAINST UKRAINE AND NADIYA MYKOLAYIVNA TOMILINA AGAINST UKRAINE)

Заяви № 77234/12 та № 4328/14

Стислий виклад рішення від 08 вересня 2015 року

Заявники скаржились за статтею 6 Конвенції, що вони не були належним чином повідомлені про розгляд справи судом апеляційної інстанції і їм не було надіслано копії апеляційної скарги відповідача у їх відповідних справах.

17 грудня 2014 року Суд повідомив Уряд про зазначені скарги, а решту скарг у заявах визнав неприйнятними.

2 березня 2015 року Уряд надіслав декларації із пропозиціями сплатити кожному заявнику відшкодування з метою досягнення дружнього врегулювання спору.

30 квітня 2015 року заявники повідомили Суд про те, що вони приймають умови декларацій Уряду про дружнє врегулювання спору.

З огляду на досягнення сторонами дружнього врегулювання, яке ґрунтується на повазі до прав людини, гарантованих Конвенцією та протоколами до неї, Європейський суд не знайшов підстав для подальшого розгляду заяв.

За цих підстав Суд одноголосно:

«Вирішує об'єднати заяви;

Вирішує вилучити заяви з реєстру справ відповідно до статті 39 Конвенції.»

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідачів по цивільних справах за позовами ПАТ «Дельта Банк» про стягнення кредитної заборгованості до: Зубко Любові Вікторівни (Луганська обл., Лутугинський район, с. Георгіївка, вул. Піщана, б. 6, справа № 409/1496/15-ц), Ворони Наталії Анатоліївни (Луганська обл., Лутугинський район, м. Лутугине, кв. Шевченка, б. 19, кв. 44, справа № 409/1498/15-ц), Тесленка Дмитра Сергійовича (м. Луганськ, кв. Степовий, б. 18, кв. 158, справа № 409/1508/15-ц), Пастушенка Максима Олександровича (м. Луганськ, вул. Боженка, б. 105А, кв. 21, справа № 409/1367/15-ц), Літовкіної Валентини Федорівни (м. Луганськ, вул. Щорса, б. 35а, кв. 36, справа № 409/1356/15-ц), Полоскова Кирила Вячеславовича (м. Луганськ, прк. Новокар'єрний, б. 30а, справа № 409/1360/15-ц), Третьякової Алли Володимирівни (м. Луганськ, вул. Победоносна, б. 21, кв. 251, справа № 409/56/15-ц), Остапенко Ольги Вікторівни (м. Луганськ, вул. Міжнародна, б. 36, справа № 409/1493/15-ц), Буданової Наталії Іванівни (м. Луганськ, вул. Боженка, б. 109, кв. 21, справа № 409/61/15-ц), Дунямалієва Руслана Наджафовича (м. Луганськ, вул. Філатова, б. 64а, справа № 409/59/15-ц), Алієвої Каміли Мобіловни (м. Луганськ, кв. Степовий, б. 4, кв. 52) та Соколова Юрія Федоровича (Луганська обл., Ст-Луганський район, с. Малинове, вул. Пушкіна, б. 64-а, справа № 409/3042/15-ц), Іванейчика Євгена Володимировича, Іванейчик Лідії Леонідівни (м. Луганськ, с. Ювілейне, кв. Корольова, б. 1, кв. 42, справа № 409/3098/15-ц). Судове засідання відбудеться 24.11.2015 року (резервна дата 26.11.2015 р.) о 09.00 годині в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2.			
<i>Суддя Третяк О. Г.</i>			
Білокуракинський районний суд Луганської області викликає відповідачів за позовом ПАТ «Дельта Банк» про стягнення заборгованості за кредитним договором: Самарцева Романа Миколайовича, 09.05.1974 р.н., розгляд справи №409/2640/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 11 год.; Горбенка Володимира Григорійовича, 20.07.1966 р.н., розгляд справи №409/2643/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 10:30 год.; Чернявську Ірину Олександрівну, 18.03.1983 р.н., розгляд справи №409/2673/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 10 год.; Деянєнка Михайла Валерійовича, 03.05.1976 р.н., розгляд справи №409/2644/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 09:30 год.; Пупченка Олексія Анатолійовича, 21.11.1979 р.н., розгляд справи №409/2642/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 09:00 год.; Вітвицьку Олену Леонідівну, 16.05.1966 р.н., розгляд справи №409/2386/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 08:30 год.; Горбатюка Миколу Миколайовича, 14.01.1980 р.н., розгляд справи №409/2681/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 14:30 год.; Карлушкіна Віктора Володимировича, 18.12.1956 р.н., розгляд справи №409/2686/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 14:00 год.; Сергієнка Артема Васильовича, 06.03.1982 р.н., розгляд справи №409/2698/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 14:00 год.; Гоголь Олесю Олександрівну, 26.07.1982 р.н., розгляд справи №409/2705/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 13:00 год.; Гурову Ганну Володимирівну, 14.05.1981 р.н., розгляд справи №409/2633/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 13:00 год.; Мандрикіна Олександра Миколайовича, 04.07.1983 р.н., розгляд справи №409/2712/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 15 год.; Сорокуну Тетяну Миколаївну, 07.04.1962 р.н., розгляд справи №409/2692/15-ц відбудеться 25.11.2015 р. на 15:30 год. Адреса суду: 92200, Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2, тел. 2-27-92. Із опублікуванням оголошення відповідачі вважаються належним чином повідомленими про час, день та місце проведення судового засідання.			
<i>Суддя В. Г. Сковорцова</i>			
Білоцерківський міськрайонний суд Київської області по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до Коваленко Ольги Вікторівни про стягнення заборгованості за кредитним договором викликає до суду відповідачку Коваленко Ольгу Вікторівну, зареєстровану за адресою: Київська область, Білоцерківський район, с. Матюші, вул. Мічурина, буд. 9. Судове засідання відбудеться 14 грудня 2015 року о 12 годині 00 хвилин у приміщенні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Першотравнева, 4 а, зал № 3, суддя Жарікова О.В. В разі неявки відповідачки до суду справу буде розглянуто в її відсутність.			
<i>Суддя Жарікова О. В.</i>			
Дніпровський районний суд м. Києва викликає в судове засідання відповідача Русакова Сергія Віталійовича (останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Краківська, буд. 28, кв. 6) по цивільній справі за позовом Русакової Людмили Трохимівни, Русакової Селіни Вукोलівни, Березко Наталії Вікторівни, яка діє в своїх інтересах та інтересах своєї малолітньої дитини Березка Олександра Олексійовича, до відділу Державної виконавчої служби Дніпровського районного управління юстиції у м. Києві, Акціонерного комерційного інноваційного банку «УкрСиббанк», Русакова Сергія Віталійовича, за участю третьої особи СВ Дніпровського РУ ГУ МВС України в м. Києві про визнання протиправною та скасування постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження, яке відбудеться 27 листопада 2015 року о 09.00 год. у приміщенні Дніпровського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. 109. У разі неявки відповідача Русакова Сергія Віталійовича справа буде розглянута за його відсутності.			
<i>Суддя Н. Є. Арапіна</i>			
Рубіжанський міський суд Луганської обл. викликає відповідачів за позовами ПАТ КБ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості у судове засідання, яке відбудеться: 25.11.2015 року 12:30 Ткаченко Олексій Вікторович (цивільна справа 425/2486/15-ц). 26.11.2015 року 12:30 Сопін Олександр Юрійович (цивільна справа 425/2491/15-ц). У разі неявки відповідача в судове засідання суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.			
<i>Суддя Овчаренко О.Л.</i>			
03.12.2015 року 12:00 Васильченко Антон Миколайович (цивільна справа 425/3804/15-ц). У разі неявки відповідача в судове засідання суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.			
<i>Суддя Мирошникова О.Ш.</i>			
Нагорний Іван Романович, останнє відоме місце проживання: м. Докучаєвськ Донецької області, вул. Лихолетова, буд. 23а, кв. 22, викликається в судове засідання до Пологівського районного суду Запорізької області в якості відповідача по цивільній справі № 324/2047/15-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Нагорного Івана Романовича про стягнення заборгованості за кредитним договором, яке відбудеться 27.11.2015 р. о 09 год.30 хв. в приміщенні суду за адресою: вул. М. Горького, 28, м. Пологи, Запорізької області.			
<i>Суддя Іванченко М.В.</i>			
Садгірський районний суд м. Чернівці викликає Григирчика Степана Петровича, 07.01.1969 р.н., зареєстрованого за адресою: м. Чернівці, вул. Ново-киселівська, 25, Григирчика Василя Петровича, 28.02.1960 р.н., зареєстрованого за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 115/4, Григирчик Антоніну Вікторівну, 14.04.1973 р.н., зареєстрована за адресою: м. Чернівці, вул. Комарова, 9/а/а, кв. 253, як відповідачів по справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості. Розгляд справи призначений на 27.11.2015 року о 09.30 годині в приміщенні Садгірського районного суду: м. Чернівці, вул. Хотинська, 3. Явка до суду обов'язкова. У разі неявки в судове засідання справу буде розглянуто у вашу відсутність за наявними матеріалами.			
<i>Суддя Мілінчук С. В.</i>			
Білокуракинський районний суд Луганської області викликає відповідачів за позовом ПАТ «Дельта Банк» про стягнення заборгованості за кредитним договором: Толук Валерія Васильовича, 14.08.1969 р.н., розгляд справи №409/2548/15-ц відбудеться 07.12.2015 р. на 11 год. 30 хв.; Алієву Камілу Мобіловну, 12.01.1987 р.н., розгляд справи №409/2529/15-ц відбудеться 07.12.2015 р. на 13 год.; Крюченкова Артема Сергійовича, 09.10.1989 р.н., розгляд справи №409/2528/15-ц відбудеться 07.12.2015 р. на 11 год. Адреса суду: 92200, Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2, тел. 2-27-92. Із опублікуванням оголошення відповідачі вважаються належним чином повідомленими про час, день та місце проведення судового засідання.			
<i>Суддя В. Г. Сковорцова</i>			
Сватівський районний суд Луганської обл. викликає відповідачів за позовами ПАТ КБ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості у судові засідання, які відбудуться: 03.12.2015 року 16:00 Чура Тетяна Олександрівна (цивільна справа 433/2461/15-ц) 16:30 Рудомизов Ігор Валентинович (цивільна справа 433/2529/15-ц) 14:20 Ткаченко Віталій Олександрович (цивільна справа 433/2271/15-ц) 14:50 Туренко Наталія Григоріївна (цивільна справа 433/2185/15-ц) 15:00 Амінова Світлана Валентинівна (цивільна справа 433/2273/15-ц) 14:30 Романов Роман Миколайович (цивільна справа 433/2275/15-ц) У разі неявки відповідача в судове засідання суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.			
<i>Суддя Кривоклякіна Н.В.</i>			
Сватівський районний суд Луганської обл. викликає відповідача за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості у судове засідання, яке відбудеться: 26.11.2015 року 11:00 Патопова Вікторія Вікторівна (цивільна справа 426/4719/15-ц). У разі неявки відповідача в судове засідання суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.			
<i>Суддя Река А.С.</i>			
Троїцький районний суд Луганської обл. викликає відповідачів за позовами ПАТ КБ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості у судові засідання, які відбудуться: 03.12.2015 року 16:00 Чура Тетяна Олександрівна (цивільна справа 433/2461/15-ц) 16:30 Рудомизов Ігор Валентинович (цивільна справа 433/2529/15-ц) 14:20 Ткаченко Віталій Олександрович (цивільна справа 433/2271/15-ц) 14:50 Туренко Наталія Григоріївна (цивільна справа 433/2185/15-ц) 15:00 Амінова Світлана Валентинівна (цивільна справа 433/2273/15-ц) 14:30 Романов Роман Миколайович (цивільна справа 433/2275/15-ц) У разі неявки відповідача в судове засідання суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.			
<i>Суддя Кривоклякіна Н.В.</i>			
Сватівський районний суд Луганської обл. викликає відповідача за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості у судове засідання, яке відбудеться: 26.11.2015 року 11:00 Патопова Вікторія Вікторівна (цивільна справа 426/4719/15-ц). У разі неявки відповідача в судове засідання суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.			
<i>Суддя Река А.С.</i>			
Деснянський районний суд м. Києва викликає як відповідача ТОВ «Континентбуд», яке знаходиться за адресою: 02140, м. Київ, вул. Руденка, 6-А, у судове засідання, яке призначене на 04.12.2015 року об 11 год. 30 хв., для розгляду справи за позовом Максименко Т. А. до ТОВ «Радуга Сіті ЛТД», ТОВ «Континентбуд» про захист прав споживачів. Адреса суду: м. Київ, пр. Маяковського, 5-в, каб. 34.			
<i>Суддя Грегуль О. В.</i>			
Вінницький міський суд Вінницької області викликає як відповідача Телефус Тамару Олександрівну, останнє відоме місце проживання: м. Вінниця, вул. Келецька, 116, кв. 58, у судове засідання, яке відбудеться 7 грудня 2015 року об 11 год. 30 хв. під головуванням судді Ан О.В. (зал с/з № 22, вул. Грушевського, 17, м. Вінниця), у цивільній справі № 127/15345/15-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до Телефус Тамари Олександрівни про стягнення заборгованості, у випадку неявки в судове засідання справа буде розглянута без участі відповідача.			
<i>Суддя Ан О. В.</i>			
Токмацький районний суд Запорізької області викликає в судове засідання, яке відбудеться 30 листопада 2015 року о 09.00 годині в приміщенні Токмацького районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Леніна, буд. 28, Богунува Андрія Васильовича, останнє відоме місце проживання: Донецька область, Старобешівський район, с. Новий Світ, вул. Промислова, б. 11, кв. 10, як відповідача в цивільній справі № 328/2082/15-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до Богунува Андрія Васильовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.			
<i>Суддя Погрібна О. М.</i>			
Білоцерківський міськрайонний суд Київської області по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до Яворської Світлани Йосипівни про стягнення заборгованості викликає до суду відповідачку Яворську Світлану Йосипівну, зареєстровану за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Гайок, буд. 219, кв. 36. Судове засідання відбудеться 15 грудня 2015 року о 12 годині 30 хвилин у приміщенні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Першотравнева, 4 а, зал № 3, суддя Жарікова О.В. В разі неявки відповідачки до суду справу буде розглянуто в її відсутність.			
<i>Суддя Г. Б. Савинський</i>			
Лохвицький районний суд Полтавської області викликає Глушко Ніну Геннадіївну (07.07.1958 р.н., ІПН: 2137206889) як відповідача в судове засідання у цивільній справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Глушко Ніни Геннадіївни про стягнення заборгованості за кредитним договором. Судове засідання відбудеться 14 грудня 2015 року о 09.00 год. у приміщенні Лохвицького районного суду за адресою: м. Лохвиця, вул. Перемоги, 8, зал судових засідань № 1. Явка до суду обов'язкова. В разі неявки справу буде розглянуто за вашої відсутності. Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини неявки в судове засідання.			
<i>Суддя Г. Б. Савинський</i>			
Ленінський районний суд м. Дніпропетровська викликає Гридіну Лілію Вікторівну, Балуєву Наталію Олександрівну як відповідачів у судове засідання по цивільній справі № 2/205/313215 за позовною заявою ПАТ КБ «Надра» до Гридіної Лілії Вікторівни, Балуєвої Наталії Олександрівни про стягнення заборгованості, яке відбудеться 8 грудня 2015 року о 09.30 год. у приміщенні суду за адресою: 49128, м. Дніпропетровськ, вул. Коробова, 6, каб. 226. Наслідки неявки передбачені ст. 169 ЦПК України.			
<i>Суддя В. М. Федченко</i>			
Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (суддя А.В. Орчелота) викликає в судове засідання у справі за позовом Публічного акціонерного товариства «БМ Банк» про стягнення заборгованості як відповідачку Светлову Наталію Василівну, останнє місце проживання: 86125, Донецька обл., м. Макіївка, вул. Батова, б. 81. Судове засідання призначено на 3 грудня 2015 року о 09.00 год. за адресою: м. Костянтинівка, пр. Ломоносова, 157, корп. 2, каб. 25. Відповідачі пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неявки відповідачки в судове засідання справа, згідно з вимогам ЦПК України, може бути розглянута за її відсутності.			
<i>Суддя А. В. Орчелота</i>			
Підозрюваний Галімулін Володимир Юрійович, 05.07.1973 року народження, який мешкає за адресою: Луганська область, м. Привілля, м. Лисичанськ, вул. Чапаєва, б.6, на підставі ст.ст.133, 135, 297-5 КПК України, Вам необхідно з'явитися 27.11.2015 року о 12 год. 00 хв. до слідчого відділу УСБУ у Луганській області (Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, контактний телефон слідчого: (050) 943-92-95) старшого слідчого в ОВС Лесніченка І.С. для допиту Вас як підозрюваного та ознайомлення з матеріалами кримінального провадження №22015130000000001 від 02.01.2015 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст.263 КК України.			
<i>Суддя А. В. Орчелота</i>			
Васильківський міськрайонний суд Київської області викликає Баранчука Володимира Миколайовича у судове засідання як відповідача за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Кредиті ініціативи» про стягнення кредитної заборгованості на 26 листопада 2015 року о 09 год., яке відбудеться за адресою: м. Васильків, Київська область, вул. Шевченка, 8, суддя Корнієнко С.В. Ви зобов'язані повідомити суд про причини неявки. Роз'яснюємо, що у разі неявки у судове засідання без поважних причин, судове засідання буде проведено у вашу відсутність, відповідно до ч. 9 статті 74 ЦПК України з опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи.			
<i>Суддя Река А.С.</i>			
Офіційне повідомлення ПАТ «Укртелеком» З 01 грудня 2015 року для абонентів (фізичних осіб) мережі фіксованого телефонного зв'язку ПАТ «Укртелеком» вводяться в дію нові тарифи на пакет супутніх телекомунікаційних послуг «Телефонний Майстер». Отримати інформацію щодо надання супутніх телекомунікаційних послуг «Телефонний Майстер» можна за телефоном Контакт-центру 0-800-506-800 (дзвінки безкоштовні в межах України з номерів українських операторів) або на веб-сайті www.ukrtelecom.ua.			
Інформація для абонентів ПрАТ «Фарлеп-Інвест» (код ЄДРПОУ 19199961) Повідомляємо, що з 1 грудня 2015 року по 29 лютого 2016 року подовжено дію акційного тарифного плану «Максимальний» на послугу доступу до мережі Інтернет для нових абонентів – фізичних осіб та акційні умови користування послугою «Vega TV» (послуга «VegaTV» надається спільно з ТОВ «ДіджиталСкрінз») для нових та існуючих абонентів – фізичних осіб. Детальна інформація про умови акцій - на сайті www.vegatele.com.			
Телефони відділу реклами: (44) 253-55-09, факс 230-06-71. E-mail: adv@ukcc.com.ua			

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідачу по справі № 409/2200/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Авцон Зої Іванівни про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 01.12.2015 року о 16.30 год. (резервна дата 08.12.2015 р. о 16.30 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Авцон Зоя Іванівна, останнє місце реєстрації: м. Луганськ, вул. Кононенко, б. 39.

У випадку неявки відповідачки справу буде розглянуто за її відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідача по справі № 409/2635/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Лоли Віталія Васильовича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 02.12.2015 року о 13.00 год. (резервна дата 09.12.2015 р. о 13.00 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Лола Віталій Васильович, останнє місце реєстрації: Луганська область, селище Ювілейне, квартал Запороженченко, б. 9, кв. 41.

У випадку неявки відповідача справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Відповідач по справі за позовом КС «Оберіг» про стягнення боргу за договором споживчого кредиту Кузьменко Тетяна Іванівна викликається на судове засідання, яке відбудеться в Бердичівському міськрайонному суді Житомирської області за адресою: м. Бердичів, вул. Житомирська, 30-А, о 16 годині 00 хвилин 30 листопада 2015 року.

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85104, м. Костянтинівка Донецької обл., пр. Ломоносова, 157) розглядає цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до Грішиної Наталії Анатоліївни про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідачка у справі Грішина Наталія Анатоліївна, 05.05.1961 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Білоруська, буд. 57, викликається до суду на 1 грудня 2015 року о 9 годині 00 хвилин, каб. № 20, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачі пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя О. В. Белостоцька

Фрунзенський районний суд м. Харкова викликає Ліхачову Аллу Борисівну як відповідача по цивільній справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Ліхачової А.Б. про стягнення заборгованості у судове засідання, яке відбудеться 26.11.2015 року о 08 год. 40 хв. у приміщенні суду за адресою: м. Харків, б-р Б.Хмельницького, 32/38, каб. №5.

У випадку неявки відповідача в судове засідання без поважних причин та неповідомлення суду про причини неявки, це повідомлення визнається належним повідомленням і справу може бути розглянуто без відповідача в заочному порядку.

Суддя Т. В. Бабкова

Краснолиманським міським судом Донецької області (84406, м. Красний Лиман, вул. Фрунзе, 13) розглядається цивільна справа за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова Компанія «Довіра та Гарантія» до Єсеналієвої Тетяни Валентинівни про стягнення заборгованості за кредитним договором у розмірі 117 485,92 гривні. Відповідач Єсеналієва Т.В. викликається до каб. № 18 суду на 15.12.2015 року о 09 годині 00 хвилин, для участі в розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неявки відповідача справа буде розглянута в його відсутності за наявними доказами.

Суддя Бікезіна О. В.

Васильківський міськрайонний суд Київської області викликає Чухрай Поліну Іванівну (останнє відоме місце проживання: вул. Вокзальна, 12, кв. 12, смт Глеваха, Васильківський район, Київська область) як відповідача по цивільній справі за позовом ПАТ «Київобленерго» до Чухрай Поліни Іванівни про стягнення заборгованості за використану електричну енергію, в судове засідання, що відбудеться 8 грудня 2015 року о 14 год. 30 хв. у приміщенні суду за адресою: 08600, Київська область, м. Васильків, вул. Шевченка, 8, зал 208.

Суддя К. В. Медведєв

Чугувський міський суд Харківської області викликає в судове засідання Штрифанова Ігоря Валентиновича, 15 квітня 1984 року народження, зареєстрованого за адресою: с. Гракове, вул. Аверіна, буд. 48, Чугувський район, Харківська область, як відповідача по цивільній справі № 636/2704/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Штрифанова Ігоря Валентиновича про стягнення заборгованості за кредитним договором, призначене на 26 листопада 2015 року о 08.00 год.

Розгляд справи відбудеться в приміщенні суду в залі судових засідань № 2 за адресою: 63503, м. Чугув, пл. Леніна, 2 Харківської області. У разі неявки справа буде розглянута в його відсутність на підставі наявних доказів.

Суддя З. І. Гуменний

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідача по справі № 409/2637/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Антонічева Олександра Вікторовича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 02.12.2015 року о 13.30 год. (резервна дата 09.12.2015 р. о 13.30 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Антонічев Олександр Вікторович, останнє місце реєстрації: м. Луганськ, вул. Філатова, б. 59.

У випадку неявки відповідача справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідачу по справі № 409/2515/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Гончаренко Ірини Анатоліївни про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 02.12.2015 року о 14.00 год. (резервна дата 09.12.2015 р. о 14.00 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Гончаренко Ірина Анатоліївна, останнє місце реєстрації: м. Луганськ, вул. Філатова, б. 105/а.

У випадку неявки відповідачки справу буде розглянуто за її відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Сарненський районний суд Рівненської області викликає як відповідача Шербатюка Сергія Анатолійовича в цивільній справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Шербатюка Сергія Анатолійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться 7 грудня 2015 року о 9 год. 30 хв. у приміщенні Сарненського районного суду за адресою: Рівненська область, м. Сарни, вул. Залози, 5.

З опублікуванням оголошення відповідач Шербатюк Сергій Анатолійович вважається належним чином повідомленим про час та місце судового розгляду справи. В разі неявки відповідача в судове засідання справа вирішуватиметься за його відсутності на підставі наявних доказів.

Суддя Болотвіна Л. О.

Великобагачанський районний суд Полтавської області викликає як відповідача Поправку Руслана Івановича, 22.01.1971 року народження, останнє відоме місце реєстрації: село Попове Великобагачанського району Полтавської області, вул. Шкільна, №19, у судове засідання по цивільній справі №525/1107/15-ц за позовом Штепури Ганни Іванівни до Поправки Руслана Івановича, третя особа: УДМС України в Полтавській області, про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням, яке відбудеться 27 листопада 2015 року о 08 год. 30 хв. у приміщенні суду за адресою: селище Велика Багачка Полтавської області, вул. Шевченка, 69.

У разі неявки в судове засідання відповідачка Поправка Р.І. слухання справи відбудеться за його відсутності.

Суддя В. В. Хоролець

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідачу по справі № 409/2215/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Борової Олеси Вікторівни про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 01.12.2015 року о 15.30 год. (резервна дата 08.12.2015 р. о 15.30 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Борова Олеса Вікторівна, останнє місце реєстрації: Луганська область, Лутугинський район, с. Першозванівка, вул. Кірова, б. 8.

У випадку неявки відповідачки справу буде розглянуто за її відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Московський районний суд м. Харкова викликає Сумалінську Оксану Анатоліївну як відповідача по цивільній справі № 643/16384/15-ц, 2/643/6087/15 за позовом Ніколаса Євгена Миколайовича до Сумалінської Оксани Анатоліївни, Ярмага Вадима Олександровича, третя особа ПАТ «Індустріально-експортний банк», ПАТ «ВБР» про захист права власності на 10 грудня 2015 р. об 11.00 за адресою: м. Харків, пр-т 50 років ВЛКСМ, 38-Е, каб. 44. У разі неявки відповідача без поважних причин справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Н. В. Єрмак

Васильківський міськрайонний суд Київської області викликає Солоденка Анатолія Івановича (останнє відоме місце проживання: вул. 1 Травня, 45, с. Тростинка, Васильківський район, Київська область) як відповідача по цивільній справі за позовом ПАТ «Київобленерго» до Солоденка Анатолія Івановича про стягнення заборгованості за використану електричну енергію, в судове засідання, що відбудеться 8 грудня 2015 року о 14 год. 00 хв. у приміщенні суду за адресою: 08600, Київська область м. Васильків, вул. Шевченка, 8, зал 208.

Суддя К. В. Медведєв

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідача по справі № 409/2171/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Сумського Дмитра Сергійовича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 01.12.2015 року о 13.00 год. (резервна дата 08.12.2015 р. о 13.00 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Сумський Дмитро Сергійович, останнє місце реєстрації: м. Луганськ вул. А.Линьова, б. 48, кв. 87.

У випадку неявки відповідача справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідача по справі № 409/11/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Биченко Тетяни В'ячеславівни про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 01.12.2015 року о 14.30 год. (резервна дата 08.12.2015 р. о 14.30 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Биченко Тетяна В'ячеславівна, останнє місце реєстрації: м. Луганськ, квартал Степовий, б. 9, кв. 91.

У випадку неявки відповідача справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Гадяцький районний суд Полтавської області викликає Болотова Валерія Дмитровича (останнє відоме місце проживання: м. Луганськ, вул. Оборонна, 20а, кв. 213) у судове засідання по цивільній справі за позовом Заєць Василя Петровича до Болотова Валерія Дмитровича про визнання права власності.

Судове засідання відбудеться 2 грудня 2015 року о 14 год. у приміщенні суду за адресою: м. Гадяч, вул. Лесі Українки, 6.

Явка до суду обов'язкова. В разі неявки Болотова В. Д. справу буде розглянуто за його відсутності.

Болотов В. Д. зобов'язаний повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

Суддя Л. В. Максименко

Подільський районний суд м. Києва повідомляє, що розгляд цивільної справи №758/8608/14-ц за позовом ПАТ «ВіЕЙБі Банк» до Блайха Якова Дов про стягнення заборгованості відбудеться 02.12.2015 року о 14 год. у приміщенні суду (м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 17) **під головуванням судді Неганової Н. В.**

Роз'яснюємо, що відповідач має право видати довіреність іншій особі для представлення своїх інтересів в суді, у разі неявки відповідача справу буде розглянуто у його відсутність.

Заліщицький районний суд викликає 1 грудня 2015 року о 10 годині 00 хвилин за адресою: м. Заліщики, вул. Лисенка, 1, відповідача Бартосевич Оксану Михайлівну, 15.04.1979 року народження, остання адреса проживання: м. Заліщики, вул. С.Бандери, 60 Тернопільської області, в судове засідання у цивільній справі за позовом ТОВ «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів» до Бартосевич Оксани Михайлівни про стягнення боргу.

Голова суду С. В. Дудяк

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідачу по справі № 409/2218/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Скугаревської Світлани Олександрівни про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться 01.12.2015 року о 16.00 год. (резервна дата 08.12.2015 р. о 16.00 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Скугаревська Світлана Олександрівна, останнє місце реєстрації: м. Луганськ, вул. Комунальна, б. 82, кв. 5.

У випадку неявки відповідачки справу буде розглянуто за її відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Столпер Михайла Володимировича як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/3506/15-ц за позовом ПАТ «Державний експортно-імпортний банк України» - АТ «Укресімбанк» до Столпер Михайла Володимировича про стягнення заборгованості, що відбудеться 26 листопада 2015 року о 10-30 год.

У разі неявки на вказане судове засідання суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя А. С. Река

Білокуракинський районний суд Луганської області повідомляє, що 28.10.2015 року були розглянуті та винесені заочні рішення по справах: пров. № 2/409/1765/15 за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Рожківського Андрія Володимировича про стягнення заборгованості; пров. № 2/409/1767/15 за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Чернобай Михайла Григоровича про стягнення заборгованості; пров. № 2/409/1759/15 за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Чумакова Анатолія Георгійовича про стягнення заборгованості.

Позовні вимоги задоволено в повному обсязі. Адреса суду: 92200, Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2, тел. 2-27-92.

Суддя В. Г. Скворцова

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідача по справі № 409/2442/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Шинкарьової Марини Олексіївни про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 01.12.2015 року о 14.00 год. (резервна дата 08.12.2015 р. о 14.00 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Шинкарьова Марина Олексіївна, останнє місце реєстрації: Луганська область, Лутугинський район, смт Успенка, вул. Мічуріна, б. 23.

У випадку неявки відповідача справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідача по справі № 409/2175/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Ткаченка Андрія Вікторовича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 01.12.2015 року о 13.30 год. (резервна дата 08.12.2015 р. о 13.30 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Ткаченко Андрій Вікторович, останнє місце реєстрації: м. Луганськ, квартал Мирний, б. 21.

У випадку неявки відповідача справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Сколівський районний суд Львівської області викликає Горик Марію Йосифівну як відповідача у цивільній справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Горик Марії Йосифівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться о 14 годині 26 листопада 2015 р. у приміщенні суду за адресою: м. Сколе, вул. Д. Галицького, 8, Львівська область.

У випадку неявки відповідача Горик Марії Йосифівни справу буде розглянуто у її відсутності за зібраними по ній доказами.

Суддя Брона А. Л.

В провадженні Ірпінського міського суду Київської області перебуває цивільна справа за позовом Горбатюка Сергія Андрійовича до Корпанюка Петра Дмитровича про стягнення заборгованості за договором позики.

Суд викликає на 26.11.2015р. об 11.00 год. Корпанюка Петра Дмитровича як відповідача. Явка обов'язкова.

Суддя С. І. Опалько

Дружківський міський суд Донецької обл. (84205, Донецька обл., м. Дружківка, вул. Енгельса, 45) розглядає цивільну справу ЄВН № 229/4011/15-ц, провадження № 2/229/1510/2015 за позовом Державного підприємства «Донецька залізниця» до Макарової Світлани Валеріївни про стягнення боргу за договором позики. Відповідач у справі Макарова Світлана Валеріївна (останнє місце проживання: м. Ясинувата, Донецька обл., вул. Шкільна, буд. 16, кв. 6) викликається на 4 грудня 2015 р. о 09.00 годині до суду, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. В разі неявки відповідача справа буде розглянута у його відсутності.

Суддя А. Л. Гонтар

Солом'янський районний суд м. Києва повідомляє Ярославича Сергія Сергійовича, що 8 грудня 2015 року о 10 год. 00 хв. за адресою: 03037, м. Київ, вул. М. Кривоноса, 25, каб. 20, відбудеться судове засідання в цивільній справі за позовом Приватного акціонерного товариства «Страхова компанія «Український страховий стандарт» до Ярославича Сергія Сергійовича як відповідача про стягнення страхового відшкодування в порядку регресу.

При цьому повідомляємо, що у разі вашої неявки в судове засідання без поважних причин або неповідомлення про причини своєї неявки, суд вирішує справу на підставі наявних у ній доказів.

Суддя Л. В. Шевченко

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідачу по справі № 409/1493/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Ієвлевої Наталії Олексіївни про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 01.12.2015 року о 15.00 год. (резервна дата 08.12.2015 р. о 15.00 год.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2. Викликається Ієвлева Наталія Олексіївна, останнє місце реєстрації: м. Луганськ, вул. Руставелі, б. 27/а.

У випадку неявки відповідачки справу буде розглянуто за її відсутності за наявними доказами.

Суддя Максименко О. Ю.

Державне підприємство Міністерства внутрішніх справ України «РОЗВИТОК»

оголошує про проведення конкурсу 27.11.2015 року серед підприємств, установ та організацій недержавної форми власності для організації зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів.

Умови проведення конкурсу можна дізнатися за тел. (044)256-05-80 або за адресою: м. Київ, вул. Велика Житомирська, 1-3.

Відповідальна за проведення конкурсу: Лабиш Ірина Миколаївна.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

Фото Світлани СКРЯБІНОЇ

ДІАЛОГ У САЛОНІ. Парадоксальні афоризми «Діалогу в паризькому салоні» Ліни Костенко вражають відвертістю вже не одне покоління митців. Побутова, на перший погляд, розмова про нічого містить низку узагальнюючих думок про роль мистецтва. Причому вірш-шістдесятник, написаний 1958 року, не втратив актуальності й нині.

«Деся був Дега. Де? Га!.. Ближнім що? Поставай сенсаций. Ні — засудять. На смерть. Без касації... Мистецтво робить гігантські кроки, а він не виставляє картин три роки!..» — ці рядки мимоволі спадають на думку у столичному «Мистецькому Арсеналі», де триває виставка «Шедеври світової пластики».

Слухаю, пані!

ТЕРИТОРІЯ СЛОВА. Луцька міська рада визначила, як чиновники мають спілкуватися із відвідувачами

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

Віднині звертатися до тих, хто зайшов у кабінет з будь-якого питання, треба «пан» та «пані». Не зайвими під час спілкування будуть і «шановний, -а», «вельмишановний, -а», «добродію, -йко».

Міський голова Микола Романюк, який на недавніх виборах впевнено довів свою перевагу над іншими кандидатами, що не соромилися й масштабного прихованого підкупу виборців, вважає: «Використання цих слів зробить наше життя шляхетнішим, а спілкування між людьми навіть при конфліктних ситуаціях — терпимішим».

Обласний центр Волинської області, як і сусіднє з ним Рівне, оглядом «Становище української мови», що вже вчетверте оприлюднений «Простором свободи», визнано чемпіоном з використання української мови в побуті. У родинах в цих містах у 97 відсотках випадків розмовляють саме українською.

Цей показник, як продемонстрували дослідження волонтерів, високий і в інших обласних центрах Західної України. Відносна більшість у Центральній Україні також спілкується вдома українською. Кількість родин, які використовують саме її, становить у Львові — 93%, Вінниці — 70, Черкасах — 52, Полта-

ві — 47, Києві — 27 відсотків. Найнижчий показник поваги до рідної мови у Запоріжжі: в регіоні, що свого часу народив феномен українського козацтва, — лише 3 %.

Лідире Луцьк і в рейтингу пропозицій українською мовою послуг. Зокрема фактично в усіх закладах громадського харчування вам запропонують меню українською. Переважає вона й у спілкуванні школярів.

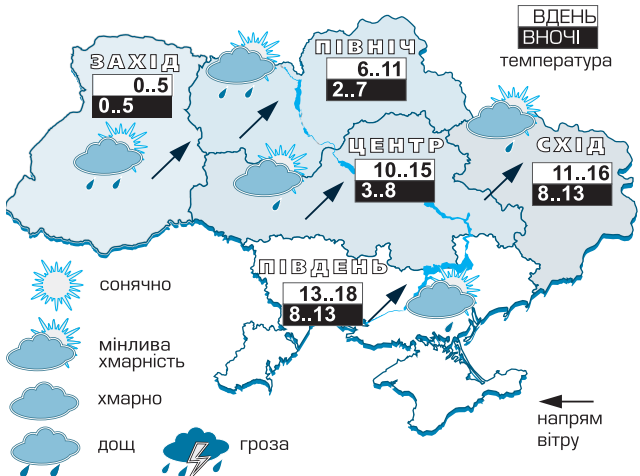
Водночас російською, стверджують дослідники, найчастіше спілкуються вдома у Харкові — 84%, Одесі — 78, Дніпропетровську — 58, Чернівці — 41, Києві — 32, Кіровограді — 26 відсотків жителів. Знач-

на частина містян спілкується вдома як українською, так і російською.

Проведене дослідження, стверджують його автори, доводить прямий зв'язок між русифікацією і загрозою державній незалежності України. Окупація Криму та частини території Луганської і Донецької областей підтвердила й іншу істину: «Де в душах людей не звучить рідна пісня — там рано чи пізно лунатиме мова окупанта».

Саме тому Луцька міська рада вже неодноразово зверталася до теми використання низькопробної російської попси та шансону в громадському транспорті і громадських місцях. Ці зусилля також немарні.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 22 ЛИСТОПАДА

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+2 +7	+6 +11	Черкаська	+3 +8	+9 +14
Житомирська	0 +5	+5 +10	Кіровоградська	+8 +13	+11 +16
Чернігівська	+2 +7	+6 +11	Полтавська	+3 +8	+8 +13
Сумська	+2 +7	+7 +12	Дніпропетровська	+8 +13	+11 +16
Закарпатська	+1 +6	+1 +6	Одеська	+9 +14	+14 +19
Рівненська	0 +5	0 +5	Миколаївська	+8 +13	+14 +19
Львівська	0 +5	0 +5	Херсонська	+9 +14	+13 +18
Івано-Франківська	0 +5	0 +5	Запорізька	+8 +13	+11 +16
Волинська	0 +5	0 +5	Харківська	+8 +13	+11 +16
Хмельницька	0 +5	+7 +12	Донецька	+8 +13	+11 +16
Чернівецька	0 +5	+8 +13	Луганська	+8 +13	+11 +16
Тернопільська	0 +5	0 +5	Крим	+8 +13	+14 +19
Вінницька	+3 +8	+9 +14	Київ	+4 +6	+8 +10

Укргідрометцентр

У водному господарстві «мертві душі» водяться

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ФІКТИВНІСТЬ. Гібридна війна війною, та навіть у цей вкрай важкий для всієї країни період у прифронтовій зоні Донеччини не перевелися охочі украсти частину бюджетних коштів. Такий випадок співробітники управління СБУ в Донецькій області нещодавно виявили у Слов'янському міжрайонному управлінні водного господарства. Виявляється, один із керівників цього підприємства спільно з інспектором відділу кадрів фіктивно працював у управлінні відразу 15 своїх знайомих. Причому згаданих липових «роботодавців» не зупинило навіть те, що більшість «мертвих душ» нині перебувають за лінією розмежування, тобто на території, яку тимчасово контролюють проросійські незаконні збройні формування. «Згідно із домовленостями кадровик робила відмітки у табелях щодо «виконання робіт» цими працівниками, після чого фіктивні табелі затверджував посадовець підприємства, — повідомили у прес-групі обласного управління СБУ. — Нарешті зарплату протягом січня-липня 2015 року отримували та привласнювали самі зловмисники. Співробітники спецслужби встановили, що корупціонери розікрали понад 200 тисяч державних коштів».

Тривають оперативно-слідчі дії, у рамках відкритого кримінального провадження спритним «роботодавцям» повідомлено про підозру у скоєнні злочину за ч.3. ст. 191 КК України (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем). Тепер їм загрожує позбавлення волі від 3 до 8 років. Хоча, зважаючи на напіввійськовий стан у регіоні, покарання могло бути й суворішим.

ОГОЛОШЕННЯ

Генеральною прокуратурою України 10.11.2015р., відповідно до положень ст.ст. 276, 277 КПК України, складено письмове повідомлення про підозру у вчиненні державної зради, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, Веденмеєр Марії Вікторівні, 29.08.1979 року народження, яка, будучи суддею Ялтинського міського суду Автономної Республіки Крим, здійснювала правосуддя від імені Російської Федерації на тимчасово окупованій території України.

Ярмаркарі допомагали родинам учасників АТО

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

БЛАГОДІЙНІСТЬ. Великі агропідприємства, фермери і приватні газди з усіх населених пунктів Вижицького району на благодійному сільськогосподарському ярмарку, що відбувся на площі Героїв Майдану у Вижниці, продавали свою продукцію, щоб зібрати кошти для родин учасників антитерористичної операції.

Голова райдержадміністрації Михайло Андрюк та Вижицький міський голова Олексій Чепіль подякували аграріям району за працю, а також за посильну допомогу, яку вони надають нашим військовим. Кращих працівників галузі

відзначено почесними грамотами райдержадміністрації та районної ради.

Святковий день прикрасили піснями і театралізованим дійством «Буковинська весільна осінь» учасники місцевого фольклорного ансамблю «Гуцулочка», народного аматорського фольклорно-етнографічного колективу «Молодички-жартівнички» із села Черногузи, дитячої хореографічної студії Буковинського центру мистецтв.

У рамках ярмарку відбувся традиційний чайний фестиваль. А насамкінець усі охочі мали змогу придбати різноманітну сільськогосподарську продукцію, пригоститися дарами полів, садів, іншою смакотою.

Фото з сайту ukria.gov.ua

На ярмарку завжди можна поєднати корисне і приємне: придбати гарні речі і зустріти добрих знайомих

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» — 61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 44542. Тираж 25162

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зведено у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мера-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua